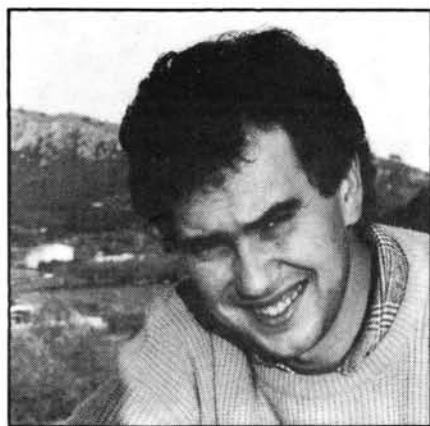

«Es Travessets», l'avenc

Jordi Matamalas, Joan Florit i Andreu Ginard, amb els peus sobre el fondal, a punt de treure's l'espina del fracàs de dia 9, quan quedaren atrapats dins l'avenc més profund d'Artà. Era dia 16: hi tornaren a cercar l'equip que havia quedat a 140 metres de profunditat. En Florit, a qui veim ja equipat, hi va baixar i el recuperà en només dues hores, com esperaven que passàs una setmana abans.

Sebastià Massanet Riera

Ha decidit dedicar-se plenament a l'art, que fins ara era un entreteniment que li omplia el temps de lleure. La seva pintura s'obri a nous camins.

Rafael Cruz i els canaris

Un equip de quatre canaris seus ha aconseguit recentment el subcampionat del món en la modalitat de cant, l'èxit més gran de tots els que ha aconseguit.

Visita del Sr. Rotger

Dia 12 don Bartomeu Rotger, Director General de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear girà visita a les obres de Na Caragol.

«Lluitar constant i vèncer»

La nit del nou al deu de febrer va ser de tensa espera per a algunes famílies artanenques: quatre joves, entre els quals dos artanencs, havien quedat atrapats dins l'avenc d'Es Travessets i les forces de rescat tenien molta dificultat per recuperar-los. Quan l'endemà s'escampà la notícia, que incloïa la bona novada d'haver tornats sans i estalvis, els comentaris començaren a ser interrogants sobre els motius d'una aventura tan arriscada. Quines feines hi tenien, per dins aquells fondals? Com s'arrisquen en un avenc tan profund? D'aquesta classe eren les preguntes que es feia la gent.

No cal cercar justificacions perquè són fets que corresponen a la particular llibertat de cada qual i en conseqüència de res serviria intentar fer entendre a gent jove el perill que s'amaga en aventures tan agosarades. No serviria de res, perquè els joves són per naturalesa agosarats, o, dit d'altra manera, les persones són agosarades quan són joves. En el perill hi ha l'atractiu i en el perill hi troben els joves els reptes que demanen ser vençuts. Que l'aventura acabàs feliçment ens ha de permetre poder-nos-ho mirar amb una mica de calma.

Un primer punt a considerar seria la imperícia, si més no, mostrada pels equips de rescat. Molta força hi acudí: Guàrdia Civil, Bombers, Protecció Civil... però els testimonis es demanen què hauria passat si en

qualque moment el cas s'hagués mostrat més angoixant. Inoperància? Inexperiència? Sembla que no estaren a l'altura de les circumstàncies i el final feliç estalvia irritacions, però no la necessitat de preguntar-se si la coordinació i l'eficàcia d'aquests serveis no necessita d'una revisió urgent i a fons. Qualsevol dia es poden trobar que la rapidesa i l'eficiència, característiques de la professionalitat que el ciutadà reclama d'aquests serveis, poden ser decisives per salvar vides humanes. Si a la nit d'Es Travessets hagués estat aquesta la situació, avui haguéssim hagut de parlar en altres termes.

Un segon punt a considerar és la imputació d'imprudents que s'ha fet als joves que participaren en l'aventura. Ja se sap que la frontera entre la imprudència, la temeritat, el risc assumible i la seguretat varia en cada persona. Cap d'ells no tenia intencions suïcides, ni ganes de provocar un esglai general. Contra el que molta gent ha pensat, no hi anaven només amb la força dels seus braços. L'equipament de què disposaven era l'apropiat i només un seguit de circumstàncies adverses que s'encadenaren fortuïtament els va menar a la situació compromesa. Mai, han confessat, no se sentiren apurats: mentre esperaven, un s'adormí; els altres, segons han contat, "s'ho passaren bé" contant-se històries. Sobre una plataforma estreta, a setanta metres del fons.

Això, que escarrufa qualsevol persona adulta, als joves els sembla "guai".

Hi ha, com és de suposar, aspectes d'imprevisió, i d'errors de càlcul, contrarestats pel voluntarisme que els joves acumulen; però res no els fa mereixedors de condemna ni d'acusacions d'inconsciència extrema. Jugaven a jocs de joves, i els va sortir esguerrat, menys del que hagués pogut ésser. Els artanencs s'han sentit solidaris del seu patiment i el sabran valorar sense espants fora de lloc: coses de joves agosarats.

Cosa de joves: diumenge dia 16, esperonats per la dificultat no vençuda, hi tornaren. El motiu era recuperar part de l'equipament que hi havia quedat. Naturalment adoptaren més precaucions i l'experiència del pas anterior ja els va servir. La clau de la història és la satisfacció que cercaven i que només el capvespre del diumenge dia 16 pogueren fruit. Més saborosa perquè més havia costat. La joventut té aquests delits. Sense el risc ni dificultat resultaria aigolós el "lluitar constant i vèncer" que deia el jove Costa i Llobera del pi emblemàtic de Formentor.

Bé ha anat, afortunadament.

Contestador
83 50 33
automàtic

Revista quinzenal

Num. 450, 22 febrer 1992

Redacció i administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà.

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imprimeix: Gràfiques Llevant

Ciutat, 55 - Artà Tel. 83 66 04

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, A. Artigues, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteva, J. Esteva, M. Gelabert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, J. Morey, F. Munar, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous, A. Tur, A. Vives.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, M. Morey, Ll. Forteza, Ana. Mª Moreno, F. Genovard.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Aventura espeleològica

Entravessats dins Es Travessets

Més de 20 hores dins l'avenc d'Es Travessets

M.S.- Si al llarg d'aquesta setmana passada hi ha hagut un fet que ha generat multitud de comentaris aquest ha estat el rescat d'un grup de quatre joves -dos d'ells artanencs- que varen haver de romandre, sense fer-ne comptes, tota una nit dins l'avenc d'Es Travessets. El matí del diumenge dia 8, en Jordi Matamalas "des Colmado" i n'Andreu Ginard "Sunyer", juntament amb dos companys seus de St. Joan, baixaren dins l'avenc d'Es Travessets. Tot va començar molt bé, però a l'hora de sortir la cosa es complicà i fins passades les sis de la matinada no en sortien. Foren més de vint, les hores que s'hi passaren i aquestes són les seves impressions.

Tot començava bé. Com tantes altres vegades, agafar l'equip i anar a fer una eixida de ràpel o escalada ho tenen molt per mà i aquesta sortida volia esser una experiència més en l'aprenentatge de l'esport que més els agrada de practicar. Però l'experiència, aquest cop, superà les expectatives. A l'hora d'iniciar l'ascens cap a l'exterior, la imprudència d'anar ajustats de material es va pagar cara i, a l'espera de nou instrumental, es veren obligats a passar la nit a la meitat de l'avenc. Va esser, com ells mateixos diuen, "una experiència intensament viscuda".

La dificultat d'Es Travessets
No és la primera vegada que

Joan Florit inicia el descens dia 16 per recuperar l'equip del fons de l'avenc, 140 metres més avall.

s'ha de rescatar gent de dins aquest avenc. Situat dins les muntanyes d'Es Verger, l'avenc d'Es Travessets compta amb la vertical més profunda de Mallorca i, diuen alguns, que d'Europa. Tant si és cert com si no ho és, la veritat és que per tocar el fons són necessaris més de 130 metres de corda, i que fins als 70m. no hi ha cap obstacle que trenqui la vertical emplomada que s'inicia a la boca de l'avenc. "Damunt el pont que hi ha a 70m. arribaves a perdre la noció del temps" contenen els protagonistes. "Si bé la baixada fou ràpida i sense dificultats -jo i en Joan Florit descendírem els 70m. restants fins al fons- a l'hora de pujar només comptàvem amb un jumar (puny metàl·lic que s'empra per pujar a braó per la corda) i, fet el primer viatge, a l'hora de tornar-lo a recuperar va quedar enrocat; dels quatre

que hi érem només n'Andreu havia sortit i eren prop de les cinc de l'horabaixa" comenta en Jordi. "El temps passava i decidírem d'anar a cercar més material per facilitar-los la pujada -conta n'Andreu- però la fosca i l'oblit de baixar tot el que feia falta encara empitjorà més la situació." El pròxim viatge que es va fer ja va esser per donar l'alarma a la Guàrdia Civil. Eren les 19'00h. quan es donà part a la caserna i fins a les 23'00h. no arribava al lloc del succés el cos de rescat de Protecció Civil. "Cansat d'esperar, vaig adormir-me una estona i tot" assegura en Jordi Matamalas. L'expectació creixia per moments i allà baix seguien essent quatre, ja que en Biel Dalmau s'hi havia afegit en un intent de fer-los arribar la corda enrocada. "Tot i que ara ja sabíem com estava la situació, la incomoditat d'estar envoltats

TEIXITS CA'N FERNANDO

Tenim un gran surtit de teles de fresses (Carnaval)
Si voleu, està a sa vostra disposició (amb revistes i patrons)

Carrer Jaume II, 8 - MANACOR

Aquest vuit amb maneta permet descendir lentament per gravetat. Si per qualsevol motiu s'obri la mà, el descens s'atura automàticament.

de fosca (només teníem un carburer encès) i assegurats un amb l'altre no fèiem sinó esgotar la poca paciència que ens quedava. La fam ja empenyia i no et podies moure gaire - coincidien tots ells - tanta sort que no oblidàrem el tabac...”.

Gairebé una festa

L'eco de les parets feia inintel·ligible la comunicació amb l'exterior i, un cop assabentats la Guàrdia Civil i els familiars dels afectats, s'inicià un rosari de visites, d'anades i vengudes que convertiren el succés en una festa improvisada. “Arribats a un punt, només faltava un fogueró allà enmig per amenitzar la vetlada” ironitzaven en Sebastià Amer i companyia, testimonis presencials durant tota la jornada. I és que entre guàrdies civils (prop d'una vintena), els de Protecció Civil, companys i curiosos, aquell pla de carritxeres s'atapeí de gent fins al punt que fou necessari acordonar el redol més pròxim a l'entrada de l'avenc. El torn instal·lat per l'equip de rescat tardà més d'una hora a pujar el primer, en Biel Dalmau. Però de poc serví perquè al mateix temps que ell pujava en baixava un altre per avall, sense solucionar res. Veient l'efectivitat de les tasques

de rescat, en Jordi i els dos santjoaners s'impacientaren fins al punt de decidir pujar pel seu compte. A les 03'30h. i a les 06'00h. sortien en Joan Florit i en Jordi respectivament, i deu minuts més tard guaitava el cap el darrer de l'expedició, estirat pel torn de Protecció Civil. Havien passat més de set hores d'ençà que s'iniciaven les tasques de rescat...

Aquesta puny metàl·lic és fonamental per pujar segur i poder-se aturar a descansar. Només permet pujar, mai no pot davallar. L'escalador en sol portar tres: un a la mà, un al pit i un al peu.

Descuits que s'ho paguen

Sortosament no es produïren desgràcies personals. Però sí se'n produïren de materials, ja que part de l'equip d'escalada

dels aventurers restava al fons de l'avenc, i si una cosa tenen clara els practicants d'aquesta esports és que les eines que conformen l'equip d'espeleologia no són precisament barates. “El diumenge que ve haurem de venir a arreplegar la resta...” comentà un dels quatre davant la penetrant mirada d'un dels membres de l'equip de socors.

Vuit dies més tard

I efectivament, el diumenge vinent i a la mateixa hora, n'Andreu, en Jordi i en Joan tornaven a desplegar les cordes per iniciar la baixada i pujar tot quant havien deixat allà baix la setmana anterior. Aquest cop, però, hi anaren sobradament equipats i acompanyats d'un testimoni d'excepció: les càmeres de **Bellpuig**. Si bé ens havíem perdut l'odissea de feia vuit dies, aquesta vegada ens espavilàrem de valent i les fotografies que il·lustren aquestes pàgines en són la prova. Per la seva part tot foren facilitats, i ens mostraren amb tot detall l'instrumental que es precisa per efectuar baixades

d'aquest tipus i com es maneja. Ens demostraren que amb l'equipament adequat i una bona preparació física la pràctica d'aquests esports no és tan

arriscada com pot semblar en un principi. Reconequeren que la prudència i la seguretat són màximes imprescindibles a l'hora de realitzar qualsevol activitat espeleològica. I que les sensacions que poden experimentar-se tenint aquest tipus de contacte amb la natura són indescriptibles.

Aquest segon diumenge, només en Joan Florit s'introduí dins l'avenc. En poc més de dues hores tornava esser a dalt amb totel que havien deixat feia vuit dies i, la nota curiosa, acompanyat de dos escarabats. Sí, dos escarabats. Perquè a més de pedres, ossos d'animals i fang, pel cul de l'avenc s'hi passeja una catefa d'escarabats negres, cosa que ens cridà molt l'atenció a tots.

L'espeleologia és, un esport molt practicat i que dóna molta satisfacció

Resumint, una aventura en dos capítols i amb final feliç i alligador... per a ells, per a nosaltres, i fins i tot per als escarabats, que devien veure la llum del sol per primera vegada.

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANtera DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

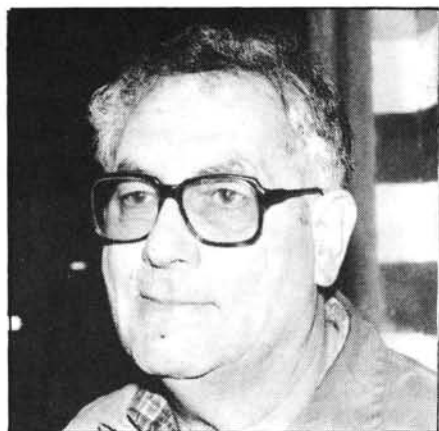
FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

Cada dimecres, panades
Cada divendres, robiols

Despatx central: Rafel Blanes, 51 - Artà - Telèfon: 83 61 72

Què pensau de les campanyes de protecció de la naturalesa?

Bartomeu Esteva Frau

Ha canviat molt la preocupació de la gent, però és molt difícil aturar un incendi, i la feina s'ha de fer abans. La gent es comença a donar compte que l'home pot fer molt de mal, però encara n'hi ha molts d'inconscients. El que pega foc hauria de ser tractat com un delinqüent. Les campanyes són profitoses amb els joves. Anc que jo no hi participi, sí que ho fa la meua família. L'eliminació de fems a Artà està solucionada però és un problema greu per a molts de pobles i de difícil solució.

Victòria Massanet Xamena

El que ha canviat totalment ha estat el paisatge i en molts de casos s'ha destruït. Crec que hi ha gent que sap que no actua correctament, però tothom cerca la vida fàcil. Les campanyes són interessants però encara hi ha molt a fer. Jo no hi participo, tal vegada perquè no m'hi sent massa identificada. Molts de mals els volem arreglar quan ja no tenen remei, la millor manera de protegir la naturalesa és prevenint i no esperar a fer els torrents nets després de les inundacions.

Julià Lliteras Fuster

Jo sé que abans anava a Sa Torre per Sant Roc i tot era pinar. Ara tot ha canviat, però el temps ho du i moltes d'aquestes coses les hem d'acceptar. La gent té la informació que necessita però molts no cuiden la naturalesa perquè són un poc abandonats. Jo no participo a les campanyes, però n'estic assabentat pel que llegesc i pel que diu la gent, sobretot els meus nebots. Jo crec que són positives, però és una feina de llarga espera i no es fa amb un any.

Càndil Genovard Planisi

Primer les nostres muntanyes estaven poblades de pins i hi havia moltes fonts que donaven aigua, però l'abandonament que han patit aquests darrers vint anys ha fet que estiguin com estan ara. Quan érem joves ningú no ens parlava d'aquestes qüestions. Jo no sé qui pot fer aquests desbarats de pegar foc a les muntanyes i s'hauria de tenir un poc de mà dura amb els que ho fan intencionadament. Els plàstics són uns dels elements que més han embrutat, però amb això dels fems jo crec que som un dels pobles que més bé ho tenim.

Maria F. Tous Amorós

Crec que el paisatge de cada vegada s'està degradant més i a mi em preocupa que desaparegui la verdor de les muntanyes. Els joves tenim molta d'informació, sobretot de l'escola, però el problema no és aquest, sinó la forma que tenim d'actuar. Per a mi atemptar contra el paisatge és una falta com qualsevol altra i s'hauria de castigar. Les campanyes són efectives, però hi ha gent, com jo mateixa, que en passa un poc. El problema de l'eliminació dels fems el veig molt greu de cara al futur i de difícil solució.

Antoni Bernat Carrió

Les nostres muntanyes han canviat un 100% de quan jo era al·lot. Sols record un incendi a Aubarca l'any 36, tots els altres pinars els he vist cremar. Les campanyes que es fan sempre serveixen per mentalitzar la gent, però a la pràctica si no es fan les muntanyes netes a l'antiga, prest o tard cremaran. Abans a la muntanya hi havia bèsties, els baixos quedaven nets i els focs els podien aturar un parell d'homes. Els que peguen foc saben bé que hi ha tres o quatre dies a l'any que el foc mai no es podrà aturar.

Sebastià Massanet, artista «full time»

Sebastià Massanet Riera (Artà, juny 1961) s'ha decidit a dedicar-se plenament a l'art. "Si no em decidia ara..." ens ha respost quan li hem demanat confirmació de la notícia. "Jo ara em trobo en un bon moment d'idees i d'ànims", ha afegit com a explicació.

Sebastià Massanet s'ha revelat en els últims anys com un pintor amb un estil personalíssim i de gran acceptació. Tant en les seves exposicions com en la participació en col·lectives sempre ha presentat obres amb un segell característic, fruit d'una intensa reflexió, de l'enfrontament acarnissat amb la tela, i d'una concepció exuberant de les possibilitats pictòriques.

No disposa d'agent que l'assessori i emprèn l'aventura un poc tot sol, tot i que sap quin és el camí que ha de prendre. Des que a finals d'octubre passat va adoptar la decisió, ha anat treballant intensament ja que necessita fer obra per donar-la a conèixer. També es prepara el que serà el seu estudi definitiu i que li permetrà abandonar el replà de l'escala del

porxo de ca seva, que fins ara li servia. També cataloga fotogràficament la seva obra per poder contactar amb galeries i agents. Té intenció de muntar una exposició en què mostrarà l'obra més actual. Pensa en

noves possibilitats. En aquesta època de feina intensa que fa poc ha encetat, ha obert altres camins en la seva pintura i experimenta contínuament. També en altres camps artístics, com l'escultura: a la Mostra d'Artistes del Llevant va presentar una fusta d'olivera tallada en el que anomena "un intent de treure la vida amagada dins les formes" i que el va sorprendre des del punt de vista de la satisfacció que li proporcionà la recerca, exigent, com acostuma, en aquesta nova modalitat. També té un projecte bastant definit d'una escultura en ferro. "Com que tot m'agrada, tot ho vull provar. Mai no em voldria reduir a allò que em demanen".

Pintura, escultura... camins oberts per a un artista del qual molts dels que han seguit la seva trajectòria esperaven una decisió com la que ha pres, amb la convicció que es tracta d'un camí natural que el pot conduir a la consagració. Sap que no és un camí fàcil, però se sent capaç. Hem pogut veure part de les seves

provatures i li hem sentit els seus projectes: en Sebastià sorprendrà i, per poc que la sort l'acompanyi, triomfarà.

Mallorca i en Barcelona com a possibles punts des d'on fer-se conèixer.

La seva obra d'ara s'obri a

MEDICA ARTA

Avgda. Costa i Llobera, 3 (al costat d'Optica Artà)

CENTRE DE RECONeixEMENT PER A CARNETS DE CONDUIR I PERMIS D'ARMES

Horari: Dimarts i Dijous, de 17 a 20 hrs. Dissabtes, de 10 a 13 hrs.

Dr. BARTOMEU BARCELO. Medicina General

(ASISA, IMECO, SANITAS,...)

Horari: Cada dia, llevat de dissabtes i festius, de 18 a 20 hrs.

És el Director General de la Conselleria Don Bartomeu Rotger, en visita a Na Caragol

Don Bartomeu Rotger Amengual, Director General d'Educació, acudí el dimecres dia 12 a Artà en visita oficial a les obres del pavelló central cobert de Na Caragol, en representació de la Consellera de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear que, a darrera hora, no es pogué desplaçar com tenia previst per causa de malaltia. Recordem que la Conselleria aporta un terç del cost de les obres del pavelló central, que s'han d'inaugurar oficialment dia 7 de març.

El senyor Rotger va ser rebut a la Sala pel Batle i seguidament es traslladaren a Na Caragol acompanyats del regidor d'Esports, Ginés Ayala, i de l'arquitecte municipal, Mateu Carrió, redactor del projecte.

Després de visitar detengudament les obres, el senyor

Rotger va manifestar la seva grata sorpresa i digué que, de les instal·lacions incloses en el pla, la de Na Caragol era una de les que més el satisfien perquè s'havien acomplert els terminis d'obra i perquè els resultats eren

excel·lents. També es mostrà satisfet per la via de col·laboració amb els Ajuntaments, com ha estat el cas d'Artà, ja que això demostrava que la gestió directa millorava el resultat.

Preacord amb la U.I.B.

Tal i com podem llegir a la crònica del passat plenari, l'Ajuntament ha signat un preacord amb la Universitat de les Illes Balears per a una possible utilització conjunta dels terrenys que la companyia Cala

Vella, S. A. cedirà a l'Ajuntament com una de les contrapartides de la urbanització que es té prevista als Canons de Betlem. La signatura d'aquest preacord, que inicialment no compromet a res definitiu, permetrà a la U.I.B. la petició al Govern Central d'una forma de finançament per habilitar les

antigues cases de Betlem i els seus voltants. Si la cosa pren per bon camí, Ajuntament i UIB podrien disposar dels terrenys en poc temps i negociar l'emplaçament d'unes instal·lacions universitàries de les quals els artanencs ens en podríem beneficiar. Ara, però, la cosa està en mans del M.E.C.

millor.

Telèx 69565 VGOR E

G.A.T. 320

C/ Binicallera, 12 Tel. 58 5515/52 CALA MILLOR
Ctra. Cala Agulla, 19 Tel. 56 40 17 CALA RATJADA
REBAJAS DE ULTIMA HORA

SANTO DOMINGO	7 noches	66.900 pts.
CANCUN	7 noches	69.900 pts.
CANCUN Y STO. DOMINGO	14 noc.	110.000 pts.
BRASIL	7 noches	
1ª persona		105.900 pts.
2ª persona 50%		52.950 pts.
BAHIA Y RIO	7 noches	
1ª persona		147.900 pts.
2ª persona 50%		73.950 pts.
EGIPTO	8 días	87.900 pts.
(con crucero 4 días)		

(Todos incluyen avión desde Barcelona o Madrid, traslados, Hoteles de lujo, guías y seguro de viaje)

CARNAVAL EN LA SEMANA GRANDE

Del 27 de febrero al 01 de Marzo

TODA GALICIA	39.600 pts.
SEVILLA	42.700 pts.
MADRID Y ALREDEDORES	32.900 pts.
ANDORRA	33.900 pts.
(Incluyen avión ida y vuelta, hoteles de 3 ó 4 estrellas, excursiones, guía y seguro de viaje)	

VUELOS INTERNACIONALES

GINEBRA	28.000 pts.
LONDRES	28.000 pts.
MANCHESTER	28.000 pts.
DUSSELDORF	30.000 pts.
FRANKFURT	32.000 pts.
(Todos ida y vuelta)	

VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR

Darrers Dies

Canvis d'hora i d'itinerari

Ja estan confirmades les dates de les rues i la rueta del Darrers Dies d'enguany. Com ja prevèiem en el número passat, la rueta infantil s'ha avançat a dimecres dia 26, començarà a les 15:00 i recorrerà l'itinerari acostumat.

Pel que fa al Dijous Llader i Darrer Dia, es canvien les hores i els itineraris. Ambdues rues començaran a les 21:00 hores i la concentració prèvia serà a la plaça de la Sala. La del dijous acursarà el trajecte (carrers de la Rosa, Pou Nou, Rafel Blanes, Antoni Blanes i Ciutat, per acabar a la Plaça Nova), mentre que la de dimarts l'allargarà per evitar embossos i millorar la desfilada pel carrer Ciutat. El

recorregut serà el següent: plaça de la Sala, carrer de la Rosa, Sancho de la Jordana, Pou Nou, Rafel Blanes, placeta d'es Marxando, carrer Major, Amadeo, Ciutat, Antoni Blanes, Rafel Blanes, Pitxol, Figueras, Montserrat Blanes, Parres, Gran Via, Ciutat i Plaça Nova. L'itinerari s'ha allargat per donar fluïdesa a la comitiva i l'organització espera que tots els participants respectin, pel bé de la festa, el circuit determinat.

A la Plaça Nova hi haurà refresc i orquestra perquè el sarau es perllongui cosa que, pel que senten a dir, sembla molt probable que passi.

Així doncs, a desfressar-se s'ha dit!

De darrera hora, la comissió organitzadora ens ha fet a saber que el dibuix que encapçalarà el programa serà el realitzat per Aina Heredia Estela del C. Sant Bonaventura. Enhorabona.

C/. CIUTAT, 2 - ARTA Tel. 83 60 88

TORRES

**FOTOGRAFIA I VIDEO
INDUSTRIAL, PUBLICITARI,
REPORTATJES ...**

**NOU SERVEI DE REVELAT
D'AFICIONAT**

- MAXIMA QUALITAT GARANTITZADA
 - T'ABONAM LES FOTOGRAFIES
- QUE NO T'AGRADIN** (maxim 25% del revelat)

1 Hr.
**servei
urgent**

CENTRE FUJI

NECROLOGICA

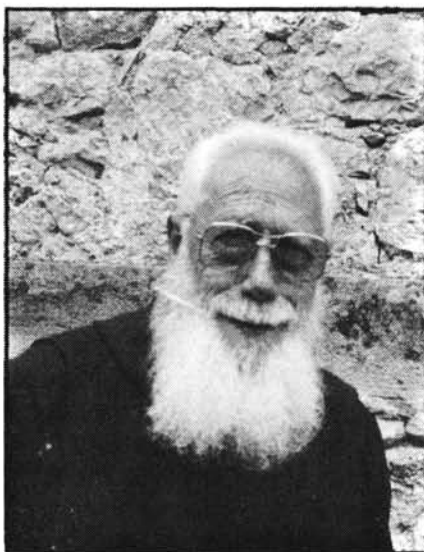
Ha mort l'ermità Sebastià

El passat dia 12 de febrer a la matinada va morir a l'ermita de Betlem l'ermità Sebastià, víctima d'una llarga malaltia però que malgrat tot va venir de sorpresa a tothom, ja que el seu estat no semblava molt greu.

A les 17:30 del mateix horabaixa es varen celebrar les exèquies i el funeral cos present a la mateixa capella de l'Ermita, on s'hi congregaren més de cent persones, moltes d'Artà i algunes de fora, com també molts germans ermitans d'altres ermites i que tots volgueren donar el darrer adéu a l'ermità Sebastià.

Oficià la missa en Francesc Munar, rector solidari d'Artà, juntament amb altres 14 sacerdots i un diaca, entre els quals 6 eren naturals d'Artà, en Rafel Umbert, Vicari Episcopal i els 4 frares de la Comunitat d'Artà.

Portaren el difunt a l'Església els mateixos companys ermitans acompanyats pels concelebrants entonant el càntic adequat "viu en mon cor l'esperança, que veuré mon Senyor", i que fou incrementat pels nombrosos assistents. La celebració fou molt senzilla, però viscuda i emocionada i totalment dedicada al difunt. És de notar l'absència del Prior General de l'Orde impossibilitat per malaltia. L'homilia anà a càrrec del celebrant, Mn. Munar, que va glosar les virtuts senzilles de l'ermità Sebastià, tota una vida dedicada a l'oració, el treball i

la contemplació. Al final, el prior es va dirigir a tots els presents per agrair-los la seva presència a l'acte, i seguidament es formà la comitiva per dur el cos del difunt al cementiri. Portaven la caixa fúnebre els companys ermitans, seguits pels capellans i tots els assistents. La davallada pels xiprers resultà impresionant amb el cant d'adéu: "trobarem a faltar el teu somriure..." fins al petit cementiri, on es feren les darreres exèquies i es va cantar una "Salve".

Descansi en pau l'Ermità Sebastià, un home senzill i lliurat a la vida contemplativa. Quisap si molts de favors als habitants d'Artà han arribat deguts a la seva pregària?

Tots el qui formam la Redacció de la revista **Bellpuig**, ens adherim al dolor dels germans ermitans, com també

Biografia

L'ermità Sebastià va néixer a Maó (Menorca) el 25 d'agost de 1912 i el seu nom de pila era el de Josep Germán Castayó Nin.

Nasqué a la vida eremítica dins la nostra ermita de Betlem el 14 d'abril de 1945 on hi va fer el noviciat i postulat. Va professar els vots el 30 d'octubre de 1946 i va quedar a Betlem fins el 1948 en què fou destinat a Santa Magdalena (Inca).

Més tard, va anar a l'ermita de Pollença i després a la seva terra, a Monte Toro (Menorca). Va tornar a la de Pollença i hi va ser fins que aquesta ermita fou tancada; era l'any 1968. D'aquí va passar a l'ermita de Bonany i altra volta a la de Sta. Magdalena que també es va tancar amb ell, i definitivament va venir a la d'Artà, era ja a l'abril de l'any 1985.

Des de 1970 no havia mort altre ermità a Betlem, fou l'ermità Romualdo (Valencià), de 87 anys, i l'anterior va ser l'ermità Plàcid, de 84 anys, natural d'Artà i nomenat Biel Ginard Sancho, a) Violí, l'any 1962.

Ara a l'ermita d'Artà hi queden quatre ermitans: l'ermità Biel (superior, 46 anys), l'ermità Benet, 48 anys), l'ermità Jeroni, 66 anys) i l'ermità Dionís, 88 anys).

Entre les tres ermites que actualment resten obertes són 14 els seus ermitans, més un novici. La de Sant Salvador (5), la de Valldemossa (4 i el novici) i la d'Artà (4).

al dels seus familiars (absents perquè viuen fora), i també els feim arribar el condol de moltes persones, quasi podem dir que de tot el poble d'Artà, que de veres estimen l'ermita i els seus ermitans.

G. B.

Joyería VIKY
RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16

Tel. 83 62 63

ARTA - (Mallorca)

Carta al director

Reflexió sobre els accidents de l'avinguda Costa i Llobera.

Havent reflexionat sobre aquests fets, he arribat a la conclusió que, nosaltres, tots aquells que agafam el volant d'un cotxe i ens trobam davant d'un succés com el del dia 22 - quan un cotxe matà, accidentalment, madò Aina Estelriquera -, intentam trobar justificacions que amaguen els errors que sovint cometem. Si no, són molt difícils d'entendre tots els comentaris que se senten, fins i tot els dels diaris, quan expliquen les causes de tan fatal accident. Davant tenc el "Diario de Mallorca" que diu literalment: "la oscuridad reinante y el pavimento mojado explican lo sucedido" (...) "la deficiente iluminación de la vía no dejó que la mujer pudiera ser vista" (...) "la mujer al parecer, cruzó imprudentemente la vía".

Madò Aina, quasi segur, va cometre una imprudència, - potser mancava la il·luminació vial - però del que no parlam,

perquè quasi ningú no en feim cas, és que aquí on han mort cinc persones en dos anys, hi ha una normativa de circulació que no permet anar a més de 50 Km/h. No respectar-la és la causa principal dels accidents, però ningú no ho diu. Aquelles persones que cometeren "la imprudència" de travessar ho han pagat amb la seva vida (un cost molt alt).

Us convidaria que si qualche dia veis els serveis de vigilància amb radar us fitxeu com circulen els cotxes, i podreu comprovar que és quasi impossible que hi pugui passar un accident.

Som partidari que es prenguin totes les mesures preventives per tal d'evitar aquests fets, però mentres no aprenguem, tots, a anar a 50 Km/h. i a saber que quan la carretera és banyada costa més frenar, madò Aina no serà la darrera que hagi comès una "imprudència".

Miquel Hernández Sastre

Sentència judicial

En el jutjat número 1 de primera instància de Manacor s'ha vist el judici de faltes promogut per don Walter E. Cattaneo contra don Augusto León. Els lectors de **Bellpuig** ja tengueren informació directa de les parts en aquest litigi en el número 435, de 18 de maig de 1991. La sentència que s'ha dictada ha estat condemnatòria i ha estat recorreguda pel doctor León. No és, per tant, definitiva i haurà

de ser vista a l'Audiència Provincial de Palma.

Sembla que la jutgessa que ha dictat la sentència ha considerat provat que el metge no va donar l'auxili que li sol·licitaren els pares d'una nina menor. Com hem dit, la sentència ha estat recorreguda.

Ni el senyor Walter E. Cattaneo ni el doctor Augusto León no han volgut fer cap comentari al respecte.

**ES LLOGA
LOCAL COMERCIAL
a l'Avinguda
Mn. Costa i Llobera, 51**

tels. 83 62 36 / 83 51 85

Electrodomésticos

**CASA FUNDADA EN
1954**

Casa Botella

C/. Batlessa, 25 - ARTÀ (Mallorca)
Tel. 83 62 54

GRAN EXPOSICION:

Sony - Siemens - Braun - Miele - AEG

Zanussi - Philips - W. Westinghouse

Thomson - Moulinex - Teka

Corberó - Mepansa

=TIEN 21=

CARNAVAL

HAGA AHORA SU COMPRA

DE VIDEO SIN LETRAS,

SIN ENTRADAS, Y SIN BANCO

PAGUE SOLO 5.000 PTAS. AL MES.

La propietat de Sa Canova

L'edició del dimarts onze de febrer del «Diario de Mallorca» publicava la notícia de la sentència que la sala primera de l'Audiència Provincial havia dictat en el plet que enfronta distints grups d'accionistes pel control de la finca de Sa Canova, Centre d'Interès Turístic Nacional en un temps i que el projecte de NNSS d'Artà, en vies d'aprovació, desqualifica basant-se en la Llei d'Àrea d'Especial Interès promulgada pel Parlament Balear. En raó d'aquesta sentència s'han reclamat unes indemnitzacions pendents de resolució i que segons el rotatiu citat són de l'ordre de 11.800 milions de pessetes.

Segons la informació citada, la sentència recull que la vida de les empreses en disputa (Valo, S. A., i Bahía Nova, S. A.) "són un conjunt repetit i reiterat d'irregularitats civils i mercantils". De resultes de les actuacions el senyor Frank Rogger, conegut com «l'home del maletí», ha estat condemnat per estafa i falsificació de documents.

Nou servei fotogràfic

Per avui dia 22 estava previst que entràs en funcionament el nou servei de revelat que la casa de fotografia Torres ha instal·lat a la tenda del carrer Ciutat. L'equipament permetrà fer el revelat a Artà mateix i oferirà el servei urgent en una hora.

Premi per a la «Floristeria Lita». - En el Concurs de Mostradors de la Campanya de Nadal que tradicionalment organitza la Petita i Mitjana Empresa de Mallorca (PIMEM) ha obtingut un accésit especial la Floristeria Lita del carrer de la Vinya, regentada per Lita Botellas, que és l'autora del disseny. A la fotografia podem veure quin era el mostrador que li ha suposat 25.000 pts i un trofeu. Enhorabona.

Ajuntament: crèdit bancari

Divendres dia 14 el màxim responsable de l'Ajuntament, Miquel Pastor, juntament amb la Secretaria, viatjaren a Madrid per signar un contracte de préstec amb el Banco de Crédito Local. Aquest préstec, d'uns seixanta milions de pessetes, cobrirà l'aportació municipal al finançament de totes les grans obres d'infraestructura que s'estan duent a terme a Artà (polisportiu municipal) i la Colònia (1ª fase d'abastament d'aigües i edifici municipal).

Escola de Música

Tot just iniciat el procés de reconversió que de forma conjunta estan duent a terme l'Ajuntament i la Banda de Música, l'Escola Municipal de Música compta amb un nou professor d'instrument per a la formació de l'alumnat. Es tracta de Cèsar A. Guillem Zaragoza, un jove valencià especialitzat en trompa i que exerceix de 2n solista amb l'Orquestra Ciutat de Palma. D'aquesta manera, tota la demanda que hi havia en instruments de metall queda coberta i els alumnes que s'especialitzen en aquesta disciplina podran continuar els seus estudis com cal.

CARPINTERIA SANCHO

CARPINTERIA EN GENERAL Y MUEBLES DE COCINA

C/ Ciutat, 63
Tfno. 83.55.83.
ARTA

Programa d'Educació Vial

El programa del SMOE per al 92 inclou per a principis d'any el projecte d'un Curs d'Educació Vial destinat a tots els centres d'ensenyament d'EGB del nostre municipi. En col·laboració amb la Policia Municipal els dies 19, 20, 21 i 24 s'està duent a terme aquest curset a Sa Central i a la plaça Nova. El curs consisteix en la instal·lació d'un parc en miniatura senyalitzat amb tota casta de discs, senyals i les normes bàsiques establertes a l'actual codi de circulació. L'educació vial és, actualment, una matèria sovint oblidada dins l'ensenyament primari i és ben segur que un programa d'educació vial ben elaborat ha de ser profitós ja que en el temps que correm és imprescindible, fins i tot per als al·lots.

Sopar dels quintos del 82

Per segona vegada es varen reunir els Quintos del 82 al restaurant Ses Torres d'Ariany.

Encara que la participació fou manco que la de l'any passat, no succeí el mateix amb l'ambient. Hi va haver de tot: acudits, anècdotes de l'infància, cançons, simbombes...

I si no mirau quines cantades que fan després que en Jaume Caballero hagués donat el to i l'entrada.

(Jaume Ginard.)

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO VIALSA

Carretera Santa Margarita, 57

Tel. 83 66 35

ARTA - (Mallorca)

CARPINSA
Carpintería en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

Tel. 83 54 78

C/. Fray Junipero Serra, 7

ARTA

Jardineria, Disseny,
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8
Tel. 83 52 44

07570 Artà
(Mallorca)

Col·legi Sant Salvador

Reporters: Paco Crespo, Victor Galán, Joan Pascual.

Crònica (6-II-92)

A les 9:15 partírem de l'escola. Pel camí va anar tot bé, na Maria renyà un poc, però no molt. A les 10:15 arribàrem a Son Not i ens posàrem a fer les feines, neteja (de paper, branques seques, ...) repoblació (plantació d'arbres) i l'estudi de plantes (garballó, pi, murta, gatova, ...).

Hi havia quatre grups A, B, C, que es repartiren les feines en torns. Nosaltres, els reporters, fèrem una entrevista a l'home d'allà i una enquesta a trenta alumnes de segona etapa.

10:45 berenàrem i recuperàrem forces. La feina fou molt divertida i a les 12:30 partírem cap a Artà. A la 1:00 arribàrem a poble.

Entrevista a l'home que guarda Son Not

-Quants d'anys fa que treballes aquí?

-Fa dos anys que faig feina aquí i m'agradaria seguir fent-n'hi.

-Hi ha hagut molts d'incendis?

-Des que jo sóc aquí, cap, però abans n'hi va haver.

-Quina classe d'animals hi ha aquí?

-Buh! Molts! conills, perdius, tords...

-Els caçadors vénen a caçar aquí?

-Sí. Fa temps.

-Has vist qualque voltor o au de presa per aquí?

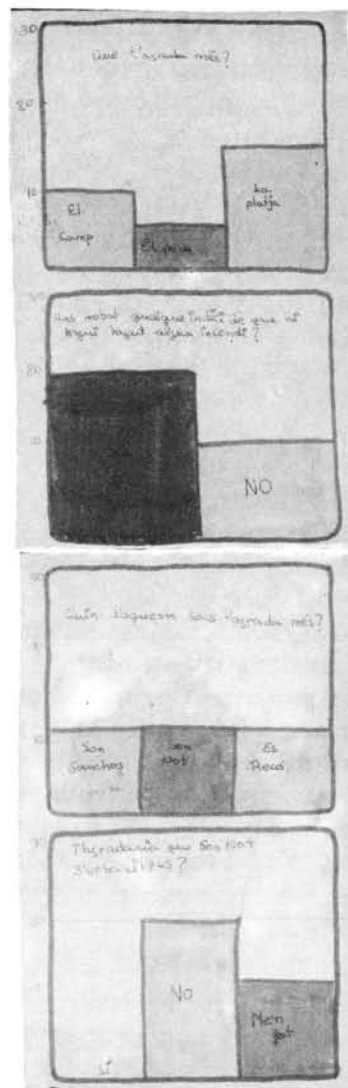
-Sí. Milanes, xorics, esparvers...

-Com us agradaria que fos això?

-Tal com és.

-Us agradaria que tot això es convertís en una gran urbanització?

-No, de cap manera.

COL·LECCIO COMPLETA DE «BELLPUIG»

Més de trenta-dos anys d'història d'Artà a través de les pàgines de Bellpuig.

Atenent nombroses peticions **Bellpuig** estudia efectuar una nova edició de tota la col·lecció de la revista, des del primer número del 5 de gener de 1960. Tots els interessats s'haurien d'inscriure, sense cap com-

promís, per saber quants d'exemplars se n'haurien d'imprimir. Així es faria un estudi econòmic i, després, es comunicaria a tots els inscrits perquè formalitzassin la seva petició.

Contactau Guillem Bisquerra. Telèfon 83 50 33 (contestador automàtic)

Una ocasió única per tenir la col·lecció completa de BELLPUIG

E ALQUILER DE PELICULAS

FAX 83 52 70
TEL. 83 61 80

TELYCO

Telemática y Comunicación

GRUPO TELEFONICA

FAX
TELEFONOS

C. Sant Bonaventura

Tots els alumnes del nostre col·legi han anat a sembrar però, noltros, els alumnes de segona etapa hi anàrem dia 30 de gener i no només sembràrem, sinó que també férem net.

Quan anam a sembrar el que pretenem és generar el boscos destruïts pels incendis.

Nosaltres pensam que anant a sembrar feim una bona feina ja que substituïm els arbres cremats pels arbres que noltros sembra.

Aquesta setmana també hem fet altres feines com per exemple el reciclatge de paper i així evitam la tala de tants arbres.

També hi ha la tasca del reciclatge del vidre. Cada escola ha decorat un contenidor i els han posat a tot arreu del poble per tirar-hi el vidre.

Si això es treballàs sempre tendríem ho tendríem tot més bonic que ara.

POESIA:

La "Natura" és bonica,
la "Natura" és hermosa,
si la cuidéssim una mica,
seria molt hermosa.

M^a. Magdalena Lliteres M^a. Mnuela
Mestre
M^a. del Mar Cladera

Si ens fixam uns segles més enrera ens donarem compta de que un esquirol podia anar de Nort a Sud sense tocar terra però ara no pot perquè els arbres vells hem destruït la natura. Poc a poc però això ara i sempre hauríem d'intentar fer coses com aquestes: no deixar botelles de vidre, jers ni el bosc o a altres llocs a on hi hagi vegetació i el dia de la natura plantar a sembrar pins, aglles i altres coses i deixar els arbres podrits per així es s'incendia amb aquests arbres per en unig el foc prendria més fort.

C. Públic Na Caragol

El divendres d'aquesta setmana vàrem anar a veure el dofinàrium de Marineland. Allà vérem com ho feien per ensenyar un dofí i ens mostraren un vídeo sobre els mamífers marins i altres animals aquàtics. També vérem una actuació dels ocells. El dimarts següent el professor de ciències ens donà uns fulls perquè els estudiàssim i ens servís de repàs sobre el que havíem vist. El mateix dia férem un control sobre aquests animals del que encara no sé la nota, però esper que aprovi.

Un altre dia el mateix professor ens va donar unes fotocòpies sobre els arbres de Mallorca. Segons el que jo vaig entendre durant la mitja hora que ens ho explicà, l'home podria aprofitar molt més els arbres del que ho fa i que eren molt importants. També vàrem veure un vídeo que ens mostrava un poble amb dotze habitants que contaminaven tant com mig Artà. D'això vaig aprendre que si tots féssim el mateix no tendríem ni capa

d'ozon, ni fauna, ni arbres.

El mestre de castellà ens va contar coses sobre el vidre i ens va dir que es pot reciclar i que ho hem de fer perquè així estalviem molt de petroli. Ens va fer un cartell on es parlà de reciclar el vidre i amb els quatre millors dibuixos anàrem al gimnàs a pintar un contenidor per a vidre que ens va quedar molt bonic.

El professor de català ens va fer dur unes caps de cartó perquè hi posàssim el paper que ja havíem emprat i així poder reciclar-lo.

El darrer dia va ser el més divertit. Anàrem a Son Not i els nins del nostre curs exsecallàrem un ullastre. Ens va costar molt, però amb l'ajut del nostre tutor, ho aconseguírem.

Tota aquesta setmana m'ha ensenyat que si feim això estarem molt millor i tendrem un poble sense contaminació.

Jaume Sureda Femenias.
6è d'EGB. Na Caragol

ESPASE S.L. ASESORES DE EMPRESAS

Asesoría Fiscal, Laboral, Contable
Tramitación de Escrituras.

C/ Santa Catalina, 70
07570-Artà
tel. 83 56 56
Fax 83 56 26

Avda. Jaume III, 24 - 2ª A.
Palma
Tel 71 75 96
Fax 83 56 26

En el Concurs celebrat a Canàries

Els canaris de Rafael Cruz, subcampions del món

En la modalitat de cant

Julen Adrián.- L'equip de quatre canaris que Rafael Cruz va presentar en la modalitat de cant per equips ha guanyat la medalla de plata al Concurs Internacional d'Ornitologia celebrat a Canàries el passat mes de gener. Els canaris ja li han donat a Rafel moltes satisfaccions, però la d'enguany ha estat sonada. Amb els ocells acabats d'arribar de l'aeroport ens ho conta.

Bellpuig.- Com ha estat el concurs?

Rafael Cruz.- Enguany hi han participat quasi 11.000 ocells entre les 3 modalitats de cant i les de postura i color. Hi havia gent de tota Europa, i d'Amèrica també, amb gent de Veneçuela. El meu equip va quedar el segon amb 371 punts, a un punt del guanyador.

B.- Com són les modalitats de cant?

RC.- Hi ha tres races o varietats de canaris de cant: la roller, que és alemanya; la malinois, belga; i el timbrado espanyol. Cadascuna de les 3 té un cant diferent, unes notes o sons distints i competeixen en classificacions diferenciades. Jo he presentat un equip de 4 timbrados i, a part, un altre d'híbrids de "cardenalito de Venezuela" que presentava conjuntament amb Bartomeu Vives, en Tolo del Dorado. Aquests darrers no competien per cant, sinó per color. Vàrem estar a punt de guanyar; el tres ocells que ens han puntuat tenen la mateixa puntuació que els

guanyadors però ens desqualificaren el quart ocell sense donar-nos cap explicació, encara no sé què passà i a més s'han perdut les planilles dels

des de les 3 de la tarda fins la caiguda del sol. A cada equip li corresponen 20 minuts. Quan han de cantar es col·loquen les 4 gàbies una damunt de l'altra en unes cabines especials d'uns 4 m² aproximadament, amb llum artificial, de tubs fluorescents, perquè tots els equips tenguin les mateixes condicions. Llavors un parell de jutges escolten els canaris durant aquest temps. A vegades canten o per ventura no ho fan i... si no, no hi ha res a fer... fins l'any que ve.

B.- I què és el que es puntua?

RC.- Cada raça de les 3 que t'he dit té un repertori de trinats o sons que nosaltres en deim notes. Per exemple les notes típiques del timbrat són el "timbre metàl·lic", "timbre profund", "timbre intermig", "floreigs d'adorn", "txau, txau", "piaui, piaui", "cascavelleig", "notes d'enllaç", "campanes", "notes d'aigua", "compostes" i qualche altra més. Per ser campió un canari ha de fer almanco 10 notes, cadascuna de les

quals té una puntuació segons la dificultat. Les ha de donar lligades i sense defectes, ni massa curtes ni massa llargues i ben ajustades. L'important no és que cantin molt de temps sinó que tenguin el repertori més ampli possible, el facin bé i no tenguin notes negatives (nasals, desafinades o dèbils). Les varietats que tenen més diversitat de registres són el

Equip subcampió del món. El d'abaix, que aconseguí 93 punts, va ser el més puntuat de tots i si hagués competit en individuals hauria estat campió del món. El que té a sobre era reserva, enviat a darrera hora per malaltia d'un dels titulars. Va tenir 91 punts, com el tercer. El de dalt n'obtingué 92.

jutges.

B.- Com concursen els canaris de cant?

RC.- Nosaltres enviam els ocells des de Mallorca en unes gàbies tancades on els canaris van quasi a les fosques i estan així fins al moment en què han de concursar. Hi ha un sorteig per determinar l'hora en què l'equip serà jutjat, normalment de 9 del matí a 2 del migdia, i

malinois i el timbrat espanyol, que rep el nom precisament del timbre metàl·lic del seu cant.

B.- I com es pot preparar un canari perquè canti i ho faci bé en aquests 20 minuts?

RC.- És un procés molt llarg. Els canaris només concuren en complir el primer any, amb dos ja no poden concursar, així que el seu primer any de vida el passen en preparació. Neixen en primavera i estan criant al niu fins pel juny. Després s'amollen dins gàbies grans perquè puguin volar i desenvolupar la seva musculatura; si no creixen sans i forts quan siguin grans no tendran alè per poder cantar. En aquestes gàbies grans o "voladeres" s'hi posen ja els mascles joves, (les femelles no canten, només piulen un poquet), amb un mascle dominant que fa de "mestre". Els canaris són aus territorials i amb el seu cant marquen el seu territori. El mascle dominant no deixa cantar els joves, aquests han d'escoltar-lo mentre estiguin amb ell a la gàbia, així aprenen totes les "notes" del mestre.

A partir del més d'octubre els canaris joves es guarden en gàbies petites, individuals. Aquestes gàbies, normalment de 4 en 4, se col·loquen en una

espècie d'estoigs o maletes de fusta, a l'interior dels quals els canaris queden gradualment en una espècie de penumbra la major part del dia, sempre escoltant el mestre elegit. Així estan fins que arriba el dia del concurs. És la part més dura de l'aprenentatge del canari.

Una vegada passat el concurs aquests canaris pot arribar a viure uns 10 o 12 anys. Jo em guard els millors perquè facin de mestres dels joves, la resta i les femelles que em sobrin les venc o regal.

B.- La teva afició és més bé rara a Artà, aquí quasi tots els criadors de canaris ho fan pels concursos de color i postura. D'on et ve aquesta curolla?

RC.- Jo som d'Oria, un poble de la província d'Almeria i a Andalusia, i també a Múrcia on vaig estudiar magisteri, hi ha molta afició als ocells de cant, al contrari que aquí. L'afició ja la vaig dur quan vaig venir a Mallorca fa 14 anys.

B.- I els de color i postura?

RC.- A la Societat, en el bar Can Toni, els divendres ens veim i allí hi ha persones que d'això són més expertes que jo.

B.- A altres persones que també es diuen ornitòlegs això de tenir aus engabiades no els agrada gens ni mica...

RC.- Gràcies a la hibridació del canari amb espècies silvestres la canaricultura de color ha progressat molt en els darrers anys. L'important és que tot aquell que tenguí un ocell en captivitat ha d'aprendre a cuidar-lo i a alimentar-lo correctament ja que el canvi d'alimentació, sobretot en els que passen d'un estat silvestre a la captivitat, és notable i els ocells sofreixen malalties digestives i poden morir.

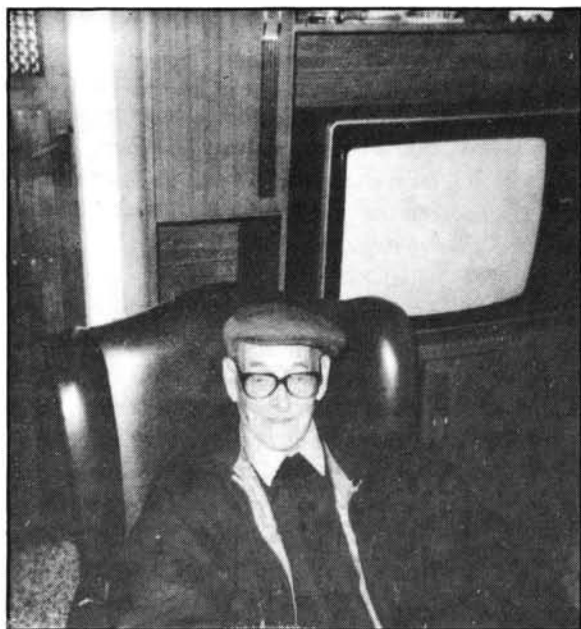
B.- Donen molta feina els canaris? (La pregunta és obligada encara que Catalina Lliteras, la seva dona, ja ens ha dit que des de les 7 del matí ja està en dansa per donar-los menjar i netejar les gàbies...) "Sempre és a dalt, amb els ocells, o amb els cans" insisteix na Catalina, que ens confirma que també tenen moixos i peixos...

RC.- Els ocells necessiten sobretot seguretat i regularitat als horaris, sobretot a l'època de cria. Han de tenir el menjar a l'hora i sobretot molta neteja. A les tardes de 4 a 5 també els dedic una altra hora. Per jo no és una feina, perquè ho faig molt a gust. En total tenc 20 parelles de canaris i altres 10 de cardenalitos i híbrids i cal atendre'ls. A més, cadascú cerca maneres de millorar el cant dels seus canaris, jo per exemple estic intentant que els meus aprenguin algunes notes del cant dels rossinyol. Aquest ocell no es pot tenir en captivitat, a Artà sol arribar segons he observat en la segona quinzena d'abril. Jo tenc localitzats un parell de llocs on se'ls sent cantar i me n'hi duc els meus canaris perquè els sentin i n'aprenguin, encara que la meva dona em diu que me'n vaig del cap.

Dues pàgines són poc espai per resumir quasi 4 hores de xerrada i hem acordat amb Rafael que en successius números de **Bellpuig** ens parlarà de la seva afició, els híbrids, cardenalitos, silvestres...

El senyor de la fosca dins les tenebres de la por. (I)

És molt, però molt rialler. Nerviós, ple de salut, menudoi, eixerit, desllorigat com una geneta panxa buida, poca-son, blanc d'esperit, deslleganyat, ulls espolsats, atent, fàcil conversador, espernetegat, formal, ditxós i més bonando que un pa de xeixa. Prevere de la llibertat, feliç com l'aigua ballarina quan troba el parany obert. Analfabet, però despert com la fam dejuna. Senzill, humil i propietari del tresor més preuat i gairebé inassolible pel comú de la gent: la perpètua tenença d'una capseta

cervellera estibada de bondat, dins la qual les aranyes dels mals fasts mai no hi han pogut trobar una retxillera on teixir-hi ni una sola teranyina de malesa.

Professa devoció a l'amistat i posa els cinc sentits a emprar les dues mans segons quan i com es presenta l'ocasió de fer bé.

Abans per obligació i després per devoció imperiosa potoià la contrada aspral del Verger i Aubarca, batent comellars i turonades just una cabra aspriva muntanyenca. Com un embojit trompitxol, ha donat més voltes que un carretet de

batre, batent càrritx i argelagues al llarg i ample dels freus i codolars inaccessibles del Triquet des Moro. En un esforç encomiable per salvar la vida dels republicans del 36, hagué d'exposar la seva.

De rebot aprengué dues coses que sols la necessitat suprema del sobreviure pot ensenyar: Tenir la llengua dins el pany de les barres i el mimetisme del pregadéu.

La subtileza d'ambdós conceptes l'escapoliren de la mort. A ell i als que, per ideologia política, hagueren de córrer les tombes de l'existència per dins els fondals de la incertesa.

Dotat d'un cor tan increïblement gran, mai ningú no podrà dir que de boca del nostre home hagi sortit un no. De jove feia anar de cul fins i tot un fenyador. Ara, ni poc ni gens li importa l'edat, tammateix, i des de ja fa estona, feu barrina carnal amb Déu; -"Si hi ha cel, jo seré es porter president i qui no dugui es papers nets, ben segur que no entrarà, sigui qui sia. I no faré com Sant Pere, que amb sos capellans i senyorots fa els ulls grossos. Qui l'hagi feta per ací baix, no repetirà s'endemera per allà dalt, bons estam per fer parts i quarts, perquè d'una coca com més partions ne fan, arriba i ve a un punt que es darrer s'ha de conformar amb sa llauna, i aquesta t'assegur que en fa poca de paret!".

Explicuem l'introit. El proper 26 d'Abril es compliran els noranta anys de la naixor de l'amo en Jaume Sancho Rosselló, Barraca. Aquella data de 1902, al llarg del temps seria premonitòria perquè...

-Sí, petitó, jo vaig néixer en es Calvari des Convent aferrat amb Cas Caminer Pau. Tu ara gira sa truita i voràs que des de llavors, i tret de lo darrer, sa meva vida ha estat un calvari mascle. Durant es moviment, vaig anar de redolons, de corbeu, de grapes, de capoll, a la torta, d'acotades i fent de carapunat per dins es ramel-los des Verger i Aubarca. Te dic que les he passades ben negres, inclús quan es sol feia cantar ses cigales i copava ses ales a ses mosques vironeres. Però, ni sol ni soles, jo sempre deia que qui vol véncer, venç, i que un homo quan du una bena dins es cap no hi ha déu que l'aturi. Escolta: Veig que escrius sense aturai. Idò fassem un tracto; parlarem de sa meva família a lo darrer, perquè a tots es meus les tenc per cosa sagrada. Ara, demana lo que trobis.

-Vos canviarieu amb qualcú?

-Ni amb ses cucales posades fas es canvi amb el rei. Què vols me dir tu ara? O no saps sa meva quina és? Tot

ZONA RESIDENCIAL BETLEM

VENDO: Supermercado equipado, varios locales comerciales y vivienda sobre solar de 1.350 m2.

**TODO O POR SEPARADO
PRECIO SEGUN CONDICIONES**

Teléfono 54 79 28 Horario de comercio

d'una li amoll: "Jo som ric de germans, i de roba una mudada, i d'hisenda escampada, a Son Curt hi tenc nou pams". Què trobes? Hi ha riquesa més grossa? En necessites d'altres? Au, ges: "Perendenga perendenga, no saps es blat a quant va? Si tens puputs a sa feina, quant tens talent no tens pa". Ja ho deia mon paret! "Fam, pesta, guerra i sa feina carregada, fan una persona honrada". En aquesta lliçó la sé de memòria, i la cosa ve de lluny perquè jo a sis anys, ja feia es badiu damunt es safareig de Sa Duaia d'Abaix, i no vegent més rates que bous i cabres. D'estiu pareixia un gitanet i d'hivern no anava més tapat que Sant Cristòfol nan. Ses avarques m'engrunaven es turmells i cada vespre mumare m'esmolava es calls des peus amb una pedra tosca. Aquelles penúries, més endavant me serien de molta usança, perquè aquell dia de Juliol del trenta-sis que me vaig topar amb 18 republicans artanencs que fugien des poble per salvar sa pell, si no fos estat pes meu marinatge d'enrera, ja me diràs com punyetes n'haguera surtit amb sos mal de caps d'amagar-los...

La carretera de Sant Salvador. (III)

La durada de les obres de la nova carretera de Sant Salvador, va ser de 32 setmanes comptant des de l'abril de 1935 fins al 16 de gener de 1936 en què mestre Llorenç Mestre Moll, Puig, o en Jaume Juan Alzina, Quec, i en Tòfol Vives Torrens, Pilè, finalitzaren l'escaleta que dóna accés als voltants de l'Oratori, just a mà esquerra del pont fet a la murada.

El preu total pagat per l'Ajuntament a mestre Sebastià Massanet Pastor, Barraca, encarregat dels jornalers, pujà a 10.496'30 pessetes repartides en 2.394 jornals, entre picapedrers, carreters i treballadors en general. Els preus oscil·laven entre les 4'50 pessetes diàries dels oficials, les tres pessetes dels considerats obrers, les dues pessetes dels més joves (alguns com en Biel Gustí i en Toni Valls, posem per cas, així així la seva soldada gairebé arribava a set reals), i les deu, i a vegades dotze, pessetes dels carreters, com eren l'amo en Miquel Servera Sureda, l'amo en Joan Pastor Ginard, l'amo en Tòfol Vives, l'amo en Salvador Servera Vicens, etc.

Però el primer lliurament que

El Batle Pere Gil

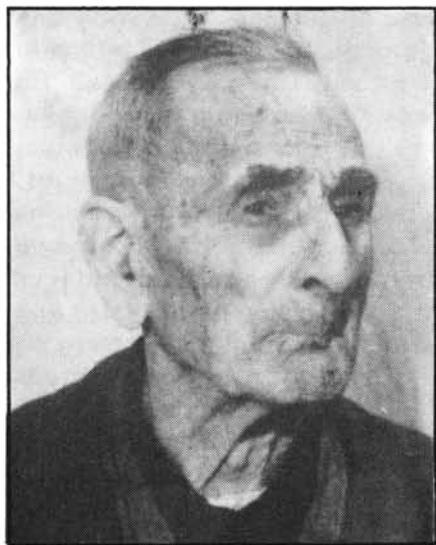
trobam data del 31 de desembre de 1934 i fou pagat a l'amo en Vicenç Maria Massanet, que podà els arbres de la Costa i cobrar un total de 15 pessetes corresponents a tres dietes.

La pedra de les voretes dels escalons de l'esplanada fou duita de S'Heretat.

Pel que fa al maçó no ho tenim prou clar, perquè només hem trobat dos rebuts adients; "Setmana del 9 al 15 de Desembre de 1935. Pagata Rafel Piris Ferrer, 171'50 pts. per maçonar 98 m3 a 1'75 pts. i

96'25 pts. a Miquel Llinàs Dalmau per maçonar 55 m3 de pedra a 1'75 pts." "Setmana del 7 al 22 de Desembre. Pagat a Francesc Vicenç Gayà, 70 pts per 40 m3 a 1'75 pts. i també pagades 87'50 pts. a Toni Femenias Gelabert per maçonar 50 m3 a 1'75 pts. (**Maçonar** és aplicar el **maçó**, o maça petita, en aquest cas a la pedra, per fer-ne de més petites. **Maçó** també pot designar el producte aconseguit **maçonant**. De l'operació també se'n pot dir matxucar, i matxucat del producte, tot i que aquesta paraula sigui un castellanisme que figura als diccionaris). Aquesta precarietat ens fa pensar en el Polets, en Joan Guitzo, mestre Jaume Confit, etc., capdavanter maçonadors d'època ja que per professionalitat havien de participar-hi.

Quant al capital de proveïdors, manquen dades i remeses de calç i de ciment, així com també no hem pogut escorcollar el subministre de grava. De totes maneres, veim tres partides de calç a favor de l'amo en Toni Vives Nebot, Tit, amb un muntant de 183 quintars a 1'75

Sebastià Massanet

pts. el quintar. Si la lògica Té sentit, l'amo en Francesc Torres de Son Coll, qualque remesa hauria subministrat, perquè ell, en part, proveï les recents acabades escoles públiques.

Tornant al cement mallorquí, l'home que ens podria treure de dubtes, per desgràcia no està entre nosaltres; ens referim a l'amo en Toni Joan, Pistola. En un cas semblant es troben l'amo en Ramon Ferrer, Toro, i l'amo en Sebastià Mascarò, Valent.

Ara bé: tal volta la grava fos extreta de primera mà tant com anaven fent el desmunt de la carretera.

L'únic accident laboral el va patir en Miquel Payeras Esteva, que causà baixa el 4 de Juliol a causad'una contusió a un genoll.

En Miquel cobrà 43'68 pts. durant la convalescència.

Per no allargar, ometem a posar la construcció dels murs actuals del camí de s'Ermita, com també l'expropiació de les finques confrontants.

Amb una fitorada de falcó desglosam els comerços que participaren en el nou camí: Guillem Ferragut Orpí, de Sa Drogueria, 16 pts per tatxes, filferro, i pintura. Rafel Sancho Sureda de Ca'n Coll, 291'45 pts. per material d'explosió. Miquel Mestre, Moló, 41'85 per utensilis d'esperteria.

Les paraules del regidor Nicolau Pons, Xina, serviran per posar la monjoia final al breu resum del nou camí: "Senyors del consistori: Per expressa decisió de les brigades que han fet feina a Sant Salvador, volem perpetuar la memòria de l'artífex de l'obra; el nostre batle Don Pere Gil Servera, col·locant una "làpida" a l'entrada del recinte en agraïment a la tasca duita a terme per l'alcaldia i a l'interès demostrat en procurar treball a la classe necessitada i així minvar la crisi que per tot arreu és cosa patent".

Mestre Pere Gil, contestà que ell ho ha fet pel bé del poble i que és totalment contrari a aquestes manifestacions. Agraeix la deferència d'en Xina, però a pesar de la seva oposició, s'acordà posar la placa "per con-

Antoni Parietti, al 47

siderar-la de gran justícia".

El que mestre Pere Gil ignorava era que a l'any 1992, ni servint-se d'una escala no la podrien llegir. Hem hagut de mester Déu i ajuda per discernir què diu, però vet-ho aquí: **AL-CALDIA DE / D. P. GIL SUREDA / AÑO 1935**, així, en tres retxes.

Ara que hi pensam: a l'any 1935 l'Ajuntament adquirí a la "Fundición Mallorquina" de Palma, un cilindre de ferro dolç d'1 x 0'60 metres. El preu fou 2.140 pts. i els tiranys d'enganxament costaren 6'50 pts. comprats a Cas Moló. Així que bona nit al rutlo de pedra.

Tròpol Recany

Clínic Artà

CONSULTORI MEDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

Carrer Ciutat, 39 Tel. 83 62 37
07570 - Artà

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Diariament de 9 a 13 h.: Medicina general, Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica, Reumatologia i Rehabilitació.

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts servei de
GINECOLOGIA
a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones
(hores convingudes)

Cada dimecres servei de
PEDIATRIA
a càrrec dels Drs. MARCO LLITERES
(hores convingudes)

RECORDS DE HOLLYWOOD:

Sírip Rodarbó

AAAAAhahaAAAAAhahaAAAAA! (i II)

AAAAAhahaAAAAAhahaAAAAA!

Aquell era el crit de moda a les pantalles del cinema de tot el món; el crit del rei de la selva, en Tarzan. No podia explicar-me aquell miracle. No creia que fos producte de la meua desesperació ja que na Gladys (l'starlett que m'acompanyava al safari) deia que també l'havia sentit, i en Bogo (el vell indígena que parlava aquell estrany idioma) havia pegat un bot en sentir-lo. Però, com s'explicava un crit com aquell tan lluny com érem d'un cinema? o en Tarzan existia de veres o els indígenes d'una tribu de caníbals keniates s'havien comprat una màquina de fer cine. Agafant na Gladys per un braç vaig partir cap on pensava que hi havia l'origen d'aquell crit.

-Muca suca ponga Bogo! Bimbo baba bobo!

El berul d'en Bogo s'havia quedat vora el jeep i cridava empenyat. Vaig recordar una paraula de les pel·lícules d'en Tarzan i la vaig emprar.

-Engaua, Bogo! Engaua, vatua d'ell!

En sentir allò en Bogo va partir escapat darrere nosaltres. Quan haguérem fet uns tres-cents metres vam descobrir la meravella: tot un estudi instal·lat ben al mig de la selva. Filmaven una pel·lícula d'en Tarzan! Després d'explicar a aquella gent el que ens havia passat vaig demanar pel meu amic Johnny Weissmuller i ens van acompanyar fins a la seva roulotte. D'aquell vehicle va sortir en Johnny, vestit amb un smòking!

-Sírip, amic meu! Quina sorpresa! Com diantres...?

En Johnny em va fer una abraçada que quasi em deixà sense respiració. Fetes les presentacions, en Johnny ens va proposar anar a fer una volta per xerrar una estona. Vaig accedir tot d'una, per què havia de tenir por de passejar-me pel bell mig de la selva amb el mateix Tarzan? Na Gladys i en Bogo, que no es separava de mi després del que li havia dit, ens van acompanyar. Passada una estona, en què s'asserenaren els ànims, vaig voler abeurar la meua sedegosa curiositat.

-Johnny, em permets una pregunta?

-A tu? Les que vulguis, Sírip.

-Què fas vestit amb un smòking enmig de la selva?

En Johnny rebé la pregunta amb un somriure de comprensió i m'explicà que estava fart d'anar tot el dia en pilotes per filmar pel·lícules. Quan tenia una estona de descans li agradava vestir ben elegant per compensar totes les hores que passava tal i com Déu el va dur al món. Acabava d'explicar-m'ho quan d'una branca d'aquells frondosos arbres es despenjà una serp d'una llargària desmesurada.

Era la serp més grossa que havia vist en la meua vida, de fet era la primera serp que veia en la meua vida, però puc jurar que era grossa, tan grossa i verda com poguéu imaginar. En Johnny Weissmuller, en Bogo i jo vam quedar aturats com estàtues de sal. Na Gladys va ser la primera a reaccionar davant aquella estimulant aparició.

-Iiiiiiiiiiggghhhh!!!

-Merda, Johnny, meeeerdaaa!- estava tan espantat com pugui estar-hi un home.

-No, Sírip, és una serp- va respondre en Johnny.

-Boo bamba bibaboluba, bibaboluba, bibabolubaaa!!!- ja podeu imaginar qui deia això.

En Bogo pareixia cantar un rock, na Gladys no s'aturava de xisclar i en Johnny no s'immutava per res.

-Fes qualche cosa, Johnny! Matala!- vaig dir-li.

-Em sap molt de greu, però això és una feina del doble. A més, em talaria l'smòking. Aquelles no eren, evidentment, les paraules d'en Tarzan.

La serp cada vegada era més a prop. Ja em veia davall terra quan vaig recordar que de la meua cintura penjava una pistola: la vaig treure i, amb les mans tremoloses i els ulls mig clucs, vaig començar a disparar fins que no quedaren bales. En obrir els ulls, a Déu gràcies, vaig veure la serp amb el cap capolat per més d'un tret.

-Johnny, t'imaginava més valent!- em feia mal parlar-li així, al Rei de la Selva, però... -Venga, hem de tornar al campament!

-Sí, anem!- En Johnny ho va dir com si esperàs que qualcú fes la primera passa.

-Johnny, per què dius "anem" i no et mous?- vaig demanar-li amb un "ai" a la veu.

-Perquè no sé on som, estic ben perdut- L'ai s'havia materialitzat en aquella resposta, Ai!

-Ja no triomfaré, moriré a la selva sense haver conegut la fama...- com podia Gladys pensar en la fama en aquells moments?

-Merda, Johnny, meerdà! Bogo, engaua campament, engaua...- vaig tornar provar la parauleta miraculosa.

-Sírip, és inútil, això d'"engaua" no vol dir res: és una paraula inventada pels guionistes de les meves pel·lícules. A més, és diu "angaua", i no "engaua".

Ja començava a fer fosca i les coses no podien anar més malament.

-Grrrrrrrr! Grrrrrrrr! Grrrrrrrr!

M'equivocava: un lleó tan gros com el de la Metro va aparèixer davant nostre com per encanteri.

-Iiiiiiiiiiggghhhh!!!

-Bogo bamba bibaboluba, bibaboluba...!!!

Ja hi tornàvem a ser, i en Johnny sense fer res. Me'n vaig fotre d'apel·lar al seu valor perquè ja sabia que aquest només existia a les pel·lícules. La pistola no tenia més bales i no teníem cap més arma. Ve't aquí, però, que en Bongo m'allarga un punyal que fins llavors havia amagat. El vaig agafar i acte seguit el lleó començà a córrer cap a nosaltres. Emulant, paradoxalment, Tarzan, jo vaig fer el mateix.

Vaig despertar a l'hospital de Nairobi ple de ferides per tot el cos i amb na Gladys i en Johnny al meu costat. Ells van ser els que m'explicaren que havia matat el lleó.

Lluny de trencar-se després d'aquell episodi, la meua amistat amb en Johnny es va fer més forta que mai. El meu agraïment per haver-li salvat la vida em va fer comprendre l'error que havia comès: havia confós el mite amb la persona, en Tarzan amb en Johnny, Hollywood amb la realitat.

Per cert, després d'aquella aventura, motivada, com recordareu, per uns pits extraordinaris, vaig obtenir la meua recompensa: vaig descobrir que si l'aire era el que farcia el cap de na Gladys, els seus sostenidors estaven igualment farcits, atapeïts, de cotó, muntanyes de cotó. En veure-ho vaig esclatar a riure i ella va desaparèixer enfurismada.

Després d'explicar-vos la meua experiència amb Johnny Weissmuller i Gladys Wesley, us ho puc assegurar, no és or tot el que llueix, no, ni tots els pits són orenga.

11 de febrer: plenari d'unanimitats

La U.I.B. vol la utilització conjunta de la finca i les cases de Betlem

Julen Adrián.- Set punts que es varen resoldre prestet. «Independents» i «Convergència Balear» presentaren cinc propostes que foren aprovades per unanimitat, i que passam a detallar.

Conveni amb l'IBASAN per construir la depuradora de la Colònia.

El batle explicà que amb aquest conveni l'IBASAN construiria la depuradora, i la mantendria, i l'Ajuntament hi duria totes les aigües residuals de la zona. A una pregunta sobre la ubicació, va contestar que la finca seria, segurament, a mitjan camí entre la Colònia i S'Estanyol.

Inclusió del municipi en el Pla de millorament de façanes de 1992.

El batle explicà que amb el conveni el Govern Balear, l'Ajuntament i els beneficiaris de les subvencions aportarien cada un d'ells un terç del cost de les façanes seleccionades. La subvenció que es sol·licitarà serà d'un milió de pts. ja que demanar més podria ser contraproductiu per l'escassa quantitat de fons de què disposa.

Preacord amb l'Universitat de les Illes Balears per la utilització conjunta de la finca i les cases de Betlem.

Aquestes cases i els terrenys situats entre la carretera de Betlem i els límits de la finca cap a la muntanya han de ser cedits al municipi per l'empresa promotora de l'urbanització prevista a la zona de Es Canons quan s'entregui la primera fase de la urbanització. "És una zona molt apta per a instal·lacions d'esplai i ja quan sol·licitarem la cessió ho varem fer pensant en demanar la col·laboració d'altres institucions, perquè és una inversió massa grossa pel municipi", explicà el Batle. Pastor informà al plenari que a rel de la firma del conveni de col·laboració amb la Universitat, el Rector els va comunicar que la UIB

tenia intenció de fer unes instal·lacions fora del Campus on es combinassin activitats didàctiques amb altres d'esplai o d'acollida de convidats, cursos d'estiu, etc. Els terrenys els varen semblar molt interessats i han fet gestions a Madrid.

El Ministeri ha respost molt positivament i el preacord, "una declaració d'intencions", en paraules del batle, té la funció d'accelerar les gestions que s'estan realitzant tant per avançar la cessió dels terrenys per part de la promotora (que per motius obvis també està interessada en la Universitat com a veïna), com per posar en marxa el projecte, demanar financiació al MEC etc.

El preacord, en resum, preveu que l'Ajuntament cedirà els terrenys quan es realitzi la cessió, i la UIB realitzarà les inversions necessàries per construir i mantenir els equipaments, que tendrien una utilització i gestió conjunta que més endavant s'haurà de definir.

Silva, portaveu socialista, valorà molt positivament les relacions amb la UIB i el projecte, posant l'accent en la necessitat d'agilitar la cessió dels terrenys i les negociacions amb la promotora.

Toni Llaneras de CB insistí que és un projecte d'alt interès i envergadura i que cal firmar el preacord perquè la UIB pugui consignar partides per començar el projecte. "No serà una petita residència com la d'Ets Olors", digué, i assegurà que la propietat està d'acord i que si no s'ha realitzat ja la cessió ha estat perquè la persona que havia de firmar ha estat hospitalitzada.

Plec de condicions que regirà l'explotació del polisportiu de Na Caragol.

El batle exposà que l'equip de govern pretén canviar l'explotació del bar a canvi del manteniment diari de les instal·lacions del polisportiu. És a dir, que l'Ajuntament demana molt poc doblers als llogaters, 15.000

ptes, però els exigeix el manteniment, neteja, vigilància i control de les instal·lacions, obligacions que vénen molt detallades al plec de condicions que també inclou un aval d'un milió de pts. L'Ajuntament valorarà l'experiència dels sol·licitants en hosteleria i gestió de polisportius.

Sol·licitud d'inclusió de la pista polisportiva de la Colònia dins el Pla d'Equipaments Esportius de 1992.

El colonier Llaneras demanà el suport de tots i en especial als regidors del PP. Sureda respongué oferint la seva col·laboració.

El punt darrer, de **precis i preguntes**, va estar tan animat com de costum. El PSOE en presentà una i set el PP.

Els socialistes demanaren perquè ja no van els municipals a Costa i Llobera a les hores d'entrada i sortida d'escola. Mentre que la curiositat del grup Popular es dirigí aquesta vegada sobre els honoraris d'arquitecte, aparellador municipal i una funcionària, l'edat del cotxe fúnebre i el tipus de manteniment dels enllumenats de Sant Salvador. Les necessitats d'espai ens impedeixen tractar-ho amb detall.

Joan Sureda intentà amb insistència aconseguir un pronunciament de la regidora de Sanitat sobre el recent judici fallat en contra del Dr. León a denúncia del Sr. Cattaneo, però Francesca Píris es negà a valorar la resolució judicial i repetí varies vegades que l'Ajuntament no té competències sobre el personal de l'INSALUD. Per la mateixa raó també refusà donar cap normativa sobre els deures i drets del personal i usuaris del PAC. El Batle hi entrà dient que es pensa incloure en la guia de serveis del municipi la informació dels horaris i serveis del PAC.

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

Andreu Genovart

Enguany no s'asfaltarà la carretera de la Colònia

Estava previst que la carretera veïnal dels Abeuradors que uneix la Colònia amb la comarcal 712 rebés una capa d'aglomerat asfàltic durant aquest any. Segons sembla aquesta millora ha estat ajornada un any més per part del CIM, entitat a què pertany la citada carretera. Segons pareix hi ha una doble causa: la manca de pressupost i el fet que durant tot aquest any passin per aquestes carreteres camions de gran tonatge a causa de la instal·lació de tota la xarxa d'aigües.

Queixes per les apagades de llum

Els residents a la part alta del poble es queixen de les contínues apagades que pateix l'enllumenat públic davant el més petit accident meteorològic. Des del carrer Sant Pau per amunt és molt freqüent que els veïnats es trobin sense llum a la via pública qualsevol dia de pluja o vent.

Unanimitat a l'Ajuntament respecte als temes que afecten la Colònia

Tres dels set punts de l'ordre del dia del darrer ple municipal celebrat el passat dia 11 feien referència directa a la Colònia. Els tres foren aprovats per unanimitat, i entre ells hi havia el del preacord de cessió dels terrenys on s'ubiquen les cases de Betlem, i l'antic quarter d'Artilleria, a la Universitat de les Illes Balears. Aquesta es farà càrrec de les instal·lacions i equipament i del seu finançament, mentre que l'Ajuntament conservarà la propietat dels terrenys una vegada s'hagin fet tots els tràmits legals entre la corporació municipal i la companyia que durà a terme la nova urbanització "Es Canons". La Universitat podria instal·lar l'Escola d'Estiu a les dependències abans esmentades una vegada les tengués a punt.

També fou aprovada la proposta d'adquirir uns terrenys al mateix centre urbà de la Colònia per a la construcció de la pista poliesportiva amb un pressupost de nou milions de

pessetes, dels quals se'n sol·licitarien sis al Consell Insular. En aquesta pista s'hi podrien practicar entre altres esports el bàsquet i el futbol.

El Grup Independents i Convergència Balear proposaren l'aprovació d'un conveni entre l'Ajuntament i l'IBASAN per tal que aquesta entitat es faci càrrec de la instal·lació de la depuradora de la Colònia. Mitjançant aquest conveni l'Ajuntament es compromet a conduir totes les aigües residuals a la depuradora i establir una ordenança respecte a la qualitat de l'aigua depurada. Està previst que la depuradora es construeixi a la zona de S'Estanyol i que les obres comencin enguany a fi que puguin estar acabades abans de l'estiu del 93, que és la data prevista perquè es posi en funcionament tota la xarxa d'aigua potable i residuals. També aquesta proposta fou aprovada per unanimitat.

**Comercial
ARTA**

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Polígono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

**SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL 55 58 11**

Massey-Ferguson, Tractores	
CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MORONIAL Y OPEN	Motosierras
CANUBA	Pulverizadores
GASPADO	Barra de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

JERONI GINARD I ISRAEL SÁNCHEZ

4 ANYS EN EL CONSELL PARROQUIAL

Jeroni Ginard Suñer i Israel Sánchez de la Encarnación han estat durant més de quatre anys membres del Consell de la Parròquia d'Artà. Ells dos eren els representants del poble, votats en unes eleccions que es feren a la Parròquia on tots els feligresos van elegir aquestes dues persones que ara, acabat un període electoral, deixen el seu lloc al Consell a unes altres persones sortides també d'unes eleccions dutes a terme fa uns dies.

Amb ells hem parlat una estona perquè ens expliquin les seves impressions del que ha significat per a ells el fet d'haver participat en aquesta tasca comunitària.

-Com han estat i quina valoració en feis d'aquests quatre anys?

Primer volem agrair a totes les persones que amb el seu vot varen fer possible la nostra elecció com a representants del poble al Consell Parroquial.

Després dir que el que hem pogut aportar nosaltres, la nostra opinió i punt de vista, i les nostres mans a l'hora de fer feina, no és res en comparació al que tot això ens ha aportat a nosaltres, que han estat moltes coses importants: amics, estones molt agradables, confrontar punts de vista,...

Hem après que una Comunitat que vol tirar endavant

El Consell Pastoral, una eina al servei de la participació

una tasca tan important com la que l'Església fa, ha d'estar organitzada, i això és el que intentam fer totes les persones que formam el Consell, i que cada un d'aquests membres té una cosa a dir, i les opinions de tots juntament amb la seva tasca conformen la mà dreta de la Parròquia.

A més, hem participat en tots els actes que s'han fet a la Parròquia: dia 1er. de Maig, excursions, actes religiosos, trobades de comunitat, etc. Des que estam en el Consell vivim més tot allò que feim en la Comunitat i actes parroquials.

- Creis que el Consell Parroquial té raó d'esser?; és important la seva tasca?; quin futur té?

Moltíssim, tant és així que el Consell ara, com hem dit abans, és la mà dreta dels preveres; en el futur encara veim més necessària la tasca del Consell pensant en l'autofinançament i tenint en compte les escasses vocacions actuals, potser algunes de les tasques que actualment realitzen els capellans hauran d'esser responsabilitat del Consell Parroquial. No oblidem que l'Església som tots nosaltres, i no només els capellans i l'edifici, i aquest Consell ens dona l'oportunitat de participar, dirigir i administrar els bens i les tasques parroquials. Per tant, aquest serà la força de l'Església en el futur.

Volem afegir, que encara que no estiguem ja en el Consell, nosaltres seguim igual en quant a la nostra predisposició: en qualsevol tasca que ens necessitin anirem a donar una mà.

Des d'aquí volem donar l'enhorabona als tres membres que han estat elegits darrerament: Jeroni Cantó, Magdalena Alcover i Andreu Servera, i els encoratjam a seguir endavant, així com dir-los que ens fa tan feliços el donar com el rebre, i que nosaltres hem rebut més del que hem donat. Gràcies a tots.

* ANGLES
* ALEMANY
* FRANCES
* ESPANYOL
(per a estrangers)
* CATALA
(per a estrangers)
* ANGLES A
ANGLATERRA
(nins i adults)

Classes individuals i en grups reduïts
GERALD VINCENT
ESCOLA
D'IDIOMES

Plaça Conqueridor, 11 - ARTÀ
Telèfon: 83.50.14

* EGB, BUP, COU
* CURSOS
PER A EMPRESES
(bancs, hotels, etc.)
* Preparació exàmens
(F.C., E.O.I., Turismes, etc.)
* Traduccions.

APRENDRE A LLEGIR

Amb gran sorpresa i escàndol, a Anglaterra s'ha denunciat el fet que són molts els infants que al final de la seva escolaritat quasibé no saben llegir! Llegir un llibre són molts els adults que no ho han fet mai. A tots ens faria bé tenir el vici... de la lectura.

Però no és de llegir llibres que jo vull parlar. Del que vull parlar és de llegir... els aconteixments, la pròpia experiència. Els homes d'avui sembla que ens hem tornat incapaços d'interpretar el que passa en la nostra pròpia profunditat. El llibre del univers ens ha tornat opac: l'hem espanyat tant que no podem dir, sense passar vergonya, que és el mirall de Déu.

La pròpia existència ha estat tan desmitificada! Tot és reduïble a vibracions i influències ambientals, a processos químics i a reaccions davant la frustració.

Qui ens ensenya avui a interpretar la pròpia existència des de la seva profunditat?

Del que va més escàs el nostre món és de mestres de lectura. De mestres que ens mostrin els signes, les lletres i les paraules

que componen un significat que ens digui qualque cosa de nou.

Tota relació és porta oberta a una relació primera de Déu cap a nosaltres. Tota paraula és ressò d'una paraula que abans ens ha estat dita. Tot silenci Déu el pot trancar i dir-nos qualque cosa nova.

Aprendre a llegir la pròpia existència com un do. I la vida com qualque cosa que és del tot diferent quan s'aborda com una resposta agraïda i sense condicions a Déu i al seu amor, qui ens ho ensenyarà? Qui ens ensenyarà a llegir?

F.M.

Notícies breus:

CATEQUESI D'INFANTS: TROBADA DE PARES

Dilluns dia 24 i dimarts dia 25 hi haurà reunió de pares dels infants que participen a la catequesi: dilluns per als qui fan primer (2n. d'EGB) i dimarts per als qui fan segon curs de catequesi (3 d'EGB). Serà a les 20'30 h. en el Centre.

CAMPANYA CONTRA LA FAM.

Diumenge passat dia 9 de febrer es va fer la Jornada contra la fam. La col·lecta va pujar 210.500 pts a la Parròquia, 66.000 pts a l'Església del Convent i 44.355 a la Colònia. Moltes gràcies. Dissabte dia 8 va ser a Artà la responsable de "Mans unides" a Mallorca, Jeannette Jaume. Va dirigir la paraula als participants a l'Eucaristia a les 19'30 a la Parròquia.

SABIEU QUE...

- Avui, dissabte hi ha Missa de comunitat.
- Diumenge vespre comença la setmana de convivència el tercer grup del Catecumenat Juvenil (Comuna)
- Dilluns dia 24, a les 20'30, reunió dels pares dels infants de 1er. Curs de catequesi (2n. d'EGB)
- Dimarts dia 25, a les 20'30, reunió dels pares dels infants de 2n. Curs de catequesi (3er. d'EGB)
- Dimecres dia 4 de març, comença la Quaresma. Si heu fet un bon carnaval, podreu fer una bona Quaresma!

SIGNES DELS TEMPS

- La mort del Pare Llanos
- Romaní a l'enterrament de l'Ermità Sebastià
- La campanya d'autofinançament
- Joan Pau II aquests dies a Gàmbia, Senegal i Guinea-Conakry
- Lo molt que els agrada la Missa de TV1, als malalts que no surten de casa
- La visita del Bisbe Teodor Ubeda a Perú
- L'excursió del segon curs de Rem amb el Seminari de religió a Ciutat.
- Més silenci als funerals
- Dur materials re-utilitzables al Centre Social
- La vigència del carnaval
- Un congrés de Catequesi a Catalunya i Balears amb el tema de fons: "Nous temps, noves respostes"
- Ple a l'Església

LA PARAULA DE DÉU A CA NOSTRA

Diumenge 23 de febrer: **Lluc 6, 27-38**. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare.
Diumenge 1 de març: **Lluc 6, 39-45**. La boca parla d'allò que es desborda del seu cor.

Escola Municipal de Música

Curs 1991-1992

Grup de Solfeig INICIAL

D'esquerra a dreta: Sebastià Riera, Joan Josep Mislata, Andreu Bisquerra, Antoni Melis, Jaume Juan, Maria Francesca Martí, Joan Nicolau, Miquel A. Caldentey, Sebastià Nicolau, Joan Guiscafrè, Caterina Carrió, Josep Jaume, Keila Vincent, Antònia Carrió, Carles A. Llodrà.

Grup de Solfeig PREPARATORI

D'esquerra a dreta: Maria Antònia Piris, Antoni Lliteras, Clara Llabata, Joan Ginard, Margalida Jaume, Albert Riera.

Grup de Solfeig PRIMER CURS

D'esquerra a dreta: Miquel Andreu Fuster, Pere Damià Bisbal, Lluís Pastor, Bartomeu Coll, Joan Andreu Almendros, Margalida Agnès Bisbal, Maria Angela Massanet, Isabel Almendros, Lluçia Alcover, Maria del Mar López, Margalida Cladera, Maria Antònia Nicolau, Marina Ventayol, Bàrbara Amorós.

Reportajes

Infante

Foto - Video

Bodas - Comuniones - Bautizos
Artículos Fotográficos

C/. Vinya, 25
ARTÀ (Mallorca)

Tel. 83 53 34

Excavaciones
SEBASTIAN SASTRE

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

S'inaugurarà dia 7 de març

Notícies del Polisportiu

A més de la visita del Sr. Rotger, que recollim en el Noticiari, dia 18 es va produir la visita dels tècnics de les entitats que participen, amb l'Ajuntament, en la construcció del pavelló central cobert de Na Caragol, i que són el Govern Balear i el Ministeri d'Educació i Ciència. Tant la revisió arquitectònica com l'esportiva va ser de la completa conformitat dels facultatius que, al final, mostraren la seva satisfacció pel resultat obtingut. Per a ells s'ha aconseguit una perfecta conjunció entre plaços d'obra, qualitat de construcció i cost. Comentaren també que altres mòduls semblants han superat en un 50% el cost pel qual s'ha obtingut el d'Artà, sense superar-ne la qualitat. També els va cridar l'atenció el sistema de dutxes i, sobretot, l'afegit del bar

perquè consideren que pot dinamitzar enormement les instal·lacions.

Tot i que encara no està acabat el programa de la inauguració oficial,

Després de dinar, sobre les 15:30 es farà l'acte inaugural amb els parlaments dels representants de les administracions Central, Autònoma, Consell Insular i Ajuntament.

Hi ha prevista l'actuació de la Banda de Música, una demostració gimnàstica a càrrec dels alumnes d'EGB dels centres d'Artà i diversos partits de les competicions en què participen equips artanencs.

Durant el dissabte i diumenge el públic podrà visitar lliurement les instal·lacions.

Bellpuig

ofrirà en la seva pròxima edició de dia 7 (i que tractarem que sigui un dia abans al carrer) un ampli informe sobre aquestes instal·lacions que inclourà un croquis descriptiu.

ja és definitiva la data del cap de setmana del 7 i 8 de març. El dissabte a les 12:30 hi haurà la recepció, per part del Consistori, de les autoritats convidades i recorregut per les obres.

JUDO

Nou triomf artanenc

MARIA FRANCESCA ARTIGUES, campiona de les Balears sub-19

JOAN JOSEP NICOLAU, medalla de bronze.

Si el passat 25 de gener va esser el seu germà Guillem qui obtingué el campionat sub-quinze, una setmana després na Maria Francesca s'alça, amb només 15 anys, amb el

campionat júnior de les Balears, en el mateix Palau d'Esports de Calvià.

Prop de 70 inscripcions es realitzaren, en representació dels clubs Kodokan, Ibiza, Formentera, Shubukan, Dojo Muratore, Abam, Samurai, Samid, Cam, La Cima, Ed. Mañez, C. Malaga, PP España i el club Renshinkan que aportà els següents judoques:

Joan Josep Nicolau, Santi Espiritusanto, Joana Monroig, Miquel Sancho, Magalena Massot, Mª Mar de Arriba i Mª Francesca Artigues.

Els medallistes del club foren els següents:

Medalla d'or: Maria Francesca Artigues.

Medalles d'argent: Mag-

dalena Massot i Mª Mar de Arriba.

Medalles de bronze: Joan Josep Nicolau i Santi Espiritusanto.

Cal destacar l'actuació de na Mª Francesca que va guanyar els dos combats de la final amb la clau més important d'una competició, és a dir, per "hippon".

Les nostres felicitacions a tots els participants, i amb especial als dos artanencs.

Vidal.

Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 54 71

83 67 33

83 53 85

Calle Vilanova, 27 - 1.º

ARTÀ (Mallorca)

Equip de bàsquet SANIMETAL, de categoria Sènior Masculí.- D'esquerra a dreta, drets: Joan Miralles, Rafel Ginard, Jesús Muñoz, Pere Vaquer G., Albert Gili, Jaume Ginard, Enric Torres (entr.). Acotats: Manuel Torres, Pau Morey, Pere Vaquer B., Manuel Galán, Bartomeu Gili.

La foto va ser presa al nou pavelló cobert al descans del partit jugat dia 2 de febrer contra l'Esportes.

Equip de bàsquet EL DORADO-ARTA de categoria Sènior Femení.- D'esquerra a dreta, dretes: Ana Muñoz, Maria Ginard, Jaume Palou (entr.), Maria Antònia Flaquer, Maria Magdalena Nicolau. Agenollades: Virgínia Lornzo, Antònia Gelabert, Antònia Vives, Ramona Lorenzo. No hi eren, però formen part de l'equip, Belén Lorenzo i Antònia Tous.

Colombofília

Els coloms artanencs ja formen part del grup Mallorca

Així com estava previst, un cop acabat el concurs terrestre, els socis del Club Colombòfil Artanenc, ja amollen els seus animals juntament amb la totalitat de colombòfils mallorquins, formant l'anomenat **Grup Mallorca 1992** de la Federació Balear.

Fins a la data ja s'han fet tres amollades conjuntes des d'Eivissa, i el nostre Club ha destacat per l'alt percentatge de coloms retornats (aproximadament d'un 65% - 70%).

Aquestes han estat les marques dels guanyadors (la velocitat es dona en metres per minut):

1ª. 02.02.92. Riera-Ginard, 1.052,365.

2ª. 08.02.92. Joan Gili Ferrer, 1.198,864.

3ª. 15.02.92. Andreu Escanellas, 1.440,517.

B.Ginard

Volley

08.02.92

Petra A, 0

Ferreteria Pascual, 3

(5-15, 3-15, 6-15)

15.02.92

Ferreteria Pascual, 3

Agrícola Ecològica, 0

(15-5, 15-6, 15-8)

Dos partits sense història en què els jugadors artanencs no varen tenir oportunitat de suar la camiseta. El partit jugat a casa es va enllestir en menys de 40 minuts i per aquest motiu al final es va jugar un altre set, amb l'àrbitre que va jugar literalment amb l'equip contrari, per intentar animar un poc la

Bàsquet femení

El Dorado-Artà, 72

Joan Capó, 23

La Salle, 64

El Dorado-Artà, 70

Tres victòries en tres partits jugats col·loquen l'equip artanenc en primer lloc de la taula classificatòria, empatats amb el Bàsquet Inca, únics equips imbatuts d'aquesta categoria.

Els dos darrers partits jugats foren ben diferents, com mostren els resultats. Si bé amb el Joan Capó la victòria fou molt clara, davant l'equip de La Salle el resultat va ser incert fins als darrers minuts de partit.

Amb el Joan Capó de Felanitx les artanenques oferiren, al nombrós públic assistent, un gran joc que es demostrà sobretot a la primera part. Un alt percentatge de tir de mitja distància i un ràpid i efectiu contraatac va permetre arribar al final amb una diferència de 49 punts. Les felanitxeres, molt inferiors tècnicament, no tengueren opció a la victòria.

No va succeir el mateix davant l'equip de La Salle. El partit va ser molt igualat i fins a la segona part **El Dorado-Artà** no s'imposà en el marcador. Una vegada més l'experiència de l'equip artanenc va fer que es mantengués una diferència de 6 punts fins al final del partit. S'aconseguí una important victòria davant un equip que a priori no havia d'oposar molta resistència.

A.G.

cosa. Així i tot la superioritat dels locals va ser manifesta.

Pròxims partits del Ferreteria Pascual:

Avui 22 a Sant Llorenç, contra Exacavacions Esteva.

Dia 29, a Artà, vénen Los Dragones.

A.M.

Bàsquet masculí

Pollença, 68

Sanimetal, 63

Sanimetal, 73

Puigpunyent, 60

Resultats ben diferents els enregistrats en les dues darreres jornades.

A Pollença, en partit que era molt important per a la classificació final, l'equip artanenc va anar darrere en el marcador durant tot el temps. A la primera part el desavantatge arribà a ser de 15 punts. En el segon temps es reaccionà i es reduïren diferències, encara que no es va obtenir la desitjada remuntada.

Diumenge passat, davant el Puigpunyent, els artanencs dominaren el partit en tot moment. Es jugà amb més agressivitat que en altres ocasions i aquesta fou una de les claus que va permetre robar moltes pilotes. L'avantatge final de 13 punts reflecteix la diferència.

Demà, diumenge dia 23, l'equip es desplaça a Campos i el cap de setmana següent es rebrà la visita del Santa Maria, en partit que s'inclourà dins el programat d'actes d'inauguració oficial del Polisportiu Na Caragol.

Pere Vaquer

Futbol sala: torneig

S'està preparant un torneig de futbol sala entre distints equips artanencs que es jugaria pel sistema de lliga al pavelló central cobert de Na Caragol.

Per a tots aquells equips interessats ha estat convocada una reunió per dimecres dia 26 de març a les 20:30 a l'Ajuntament per ultimar els detalls.

Hípica

Per raons d'espai a la crònica d'avui donarem preferència a les notícies més que a les carreres.

Chaude Fontaine II

Parada de sementals

Ja podem dir quins seran els cavalls que realitzaran la parada de l'Estat a Artà. Són el trotó francès **Jorim Assa** i el puraraça espanyol **Serafin**.

Jorim Assa té un rècord de 1'19 a Son Pardo i va ser un dels cavalls més carismàtics de la seva època. L'anuari de Trot 83 el donava com a millor importat d'aquells moments i deia que era un cavall molt manejadís i adaptable a qualsevol tipus de distància. **Jorim Assa** té 17 anys i de la seva producció podem destacar **L'Errant SM** amb un rècord de 1'21, actualment propietat de Pep Fèlix González. **Lupita**, nascuda a Artà, filla d'**Atenea** i, per tant, germana materna de **Junita**, que a Eivissat té un rècord de 1'25. **Mutire**, a 1'21. **Mister HC**, a 1'22. **Risueño TR**, 1'21. **Ram TR**, a 1'21, i més de deu productes més amb un rècord inferior a 1'26.

Serafin és fill de **Jenson** i **Embarlar**, de color gris (tord), i de 17 anys d'edat. Ja l'hem tengut altres anys a la nostra parada.

També han estat declarats Sementals **Orio** (1'17) i **Labrador de Thoury** (1'19).

Quadres d'origen d'**Orio**:

- **Orio** és fill de **Caprior** (1'19) i **Honfleur** (1'19). **Caprior** ho és de **Feu Follet X** (1'18) i **Ninia** (1'22). **Honfleur** és filla de **Quito** (1'19) i **Venus du Vivier** (1'25).

És de destacar que a més de l'increïble i excel·lent origen patern

Bartomeu Gili sosté **Joiell** que, amb la seva germana completa **Loçana**, es troba en un moment dolç.

(línia **Feu Follet X**, pare del conegut entre nosaltres **Ego**), ens trobam per línia materna amb el seu padrí **Quito**, pare de **Giato**, i aquest darrer és, a la vegada, pare dels coneguts **Faula** (1'20) de **Bartomeu Gili**, **Huracan Quito** (1'19), **Liebre O** (1'24)...

Quadres d'origen de **Labrador de Thoury**:

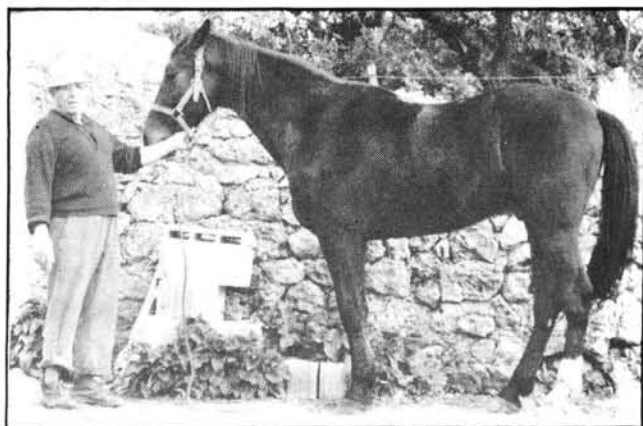
- **Labrador de Thoury** és fill de **Canino** (1'17) i **Deutzia** (1'24). **Canino** prové de **Patara** (1'18) i de **Perle Fine IV** (1'21). **Deutzia** és filla de **Paleo** (1'19) i **Manola** (1'22).

Destaca el seu producte **Panyora** (1'22) i els prometedors **Reure**, **Sunita** i **Sempre Dorado**.

Quadres d'origen de **Jorim Assa**:

- **Jorim Assa** és fill de **Contentin** (1'17) i **Tarassa** (1'23). **Contentin** ho és de **Paleo** (1'19) i **Marika II** (1'22). **Tarassa** és filla d'**Eurípide** (1'20) i de **Lada** (1'20).

Com en el cas de **Labrador de Thoury** destaca la presència de **Paleo** a les seves sangs, a més del clàssic **Eurípide**.

Notícia de darrera hora

El passat dia 17 de febrer a Son Catiu va néixer el primer producte de l'excel·lent **Faula**: va ser una pollina. El pare de l'animaló és **Luberian**.

Les carreres

En el poc espai de què disposam ressenyarem els millors resultats obtinguts en les darreres reunions pels cavalls artanencs.

A la tercera carrera del dia 8 a Manacor, de poltres, dos d'Artà coparen les dues primeres posicions. **Son Petit Bo** i **Sempre Dorado**, a 1'31"6 i 1'33 respectivament s'imposaren sense cap tipus de problema. També hi participà **Sunita**, que no es va classificar.

A la quarta de Son Pardo, dia 9, **Joiell** demostrava el seu increïble estat de forma guanyant la carrera a 1'24"6. Sens dubte que **Joiell** és una de les figures d'aquest principi d'any. A la mateixa carrera **Loçana** no es va classificar.

A Son Pardo també, però dia 16, a la segona **Rigoletto** va fer una exhibició guanyant fàcilment a 1'23"4, guiat per **Bartomeu Estelrich**.

BAR - RESTAURANTE

BAR-RESTAURANTE ES PINS

patrocina

Especialidad TROFEU A L'ESPORTIVITAT DEL

Cocina

C. D. ARTA

Mallorquina

Lliga de 1ª Regional, temporada 1991-92

Classificació:

C/. Ciutad, 49
07570 Artà

Tel. 83 64 61

Bartomeu Cursach	28	S. Massanet	8	Eloi Serrano	4
Bartomeu Quetglas	16	Antoni Nadal	6	Damià Serra	3
F. J. Remacho	16	Pere Domenge	6	S. Ginard	2
Joan Martí	16	Rafel Piris	5	Pere Galán	1
Julià Massanet	14	Joan Nadal	4	J. Lluís Serra	1
Jeroni Bisbal	10	Pere Ginard	4		

Futbol

ARTA, 1
STA. EUGENIA, 0

Només per un gol a zero guanyà l'Artà a l'equip del Sta. Eugènia que simplement es dedicà a jugar amb duresa deixant al marge la pràctica del futbol.

Encara que l'Artà creàs algunes oportunitats clares de gol, tampoc no és que jugàs de allò millor, tot i que la sort no l'acompanyà gaire.

El gol arribà en el minut vint de la primera part mijançant en Francisco Javier, Xupi, que dins un embolic recull la pilota i amb un fort xut i ras bat el porter visitant.

Un minut més tard l'equip

visitant hagués pogut empatar el partit amb un xut potentíssim que el porter local, Joan Martí, no pogué subjectar malgrat la seva bona intervenció: la pilota tornà al davanter que, lliure de marcatge, l'envià al pal.

El joc continuà amb duresa i amb manca de vistositat per part de l'equip visitant que, faltant cinc minuts per acabar la primera part, hagués pogut quedar només amb deu homes si l'àrbitre hagués aplicat el reglament en una entrada duríssima per darrere a un jugador artanenc.

El segon temps el Sta. Eugènia seguí amb la mateixa tònica. Joc dur i destructiu.

L'Artà es limità a imposar el seu joc i això li donà bones

oportunitats encara que no s'arribaren a materialitzar tal vegada per manca de sort.

L'equip visitant també creà algunes oportunitats de gol, però el travesser s'encarregà de desbaratar-les i el porter local faria lo propi.

Així que un partit més, jugat i guanyat a Ses Pesqueres, encara que fos per la mínima, i que l'afició artanenca pensa que l'equip podria donar més bons resultats i millorar la classificació.

Després del descans de dia 16, demà diumenge dia 23 l'Artà visita el cuer Sancelles. Seria una bona ocasió per portar els dos punts a casa i començar l'escalada classificatòria.

Futbol base

JUVENILS:

Artà, 1 - Alaró, 3 (Mascaró)

CADETS:

Manacor, 9 - Avance, 0

Avance, 1 - Pt. Pollença, 2 (Colau)

INFANTILS:

Porreres, 1 - Avance, 10 (Ferrer, 4; Piñeiro, 3; Nieto, Tous, Genovart).

Avance, 12 - Colònia, 0 (Ferrer, 7; Piñeiro, 2; Nieto, Troya, Dalmau)

BENJAMINS:

Ses Salines, 5 - Avance, 4

(Andreu, 2; Tomàs, 2)

Avance, 2 - Montuïri, 2 (Ferrer)

Notícies.

El Reial Madrid C. F. de benjamins jugarà en el camp de Ses Pesqueres en el proper Torneig de Futbol Benjamí que organitza, com cada any, el Consell Insular de Mallorca i

que es celebrarà en les festes de Setmana Santa. Encara que oficialment no es pot confirmar, podem dir que Artà serà seu d'aquest torneig.

Esperam donar més informació quan l'Ajuntament d'Artà i el C. D. Avance rebin nota oficial del Consell Insular de Mallorca.

Hem de dir que aquest torneig es juga per primera vegada a Artà.

Campanya de
Normalització Lingüística

PIZZERIA-RESTAURANTE EL MESON

patrocina:

**TROFEU AL MAXIM GOLEJADOR DEL
C.D.ARTA**

Lliga de 1ª Regional, temporada 1991-92

classificació:

Damià Serra	7	Pere Galán	2
Bartomeu Cursach	4	J. Forteza	1
Antoni Nadal	4	J. L. Serra	1
Joan Nadal	3	José Matías	1
Sebastià Ginard	2	Sebastià Massanet	1
Miquel Planisi	2	F. J. Remacho	1

PIZZERIA-RESTAURANTE
EL MESON

EIS CAFE

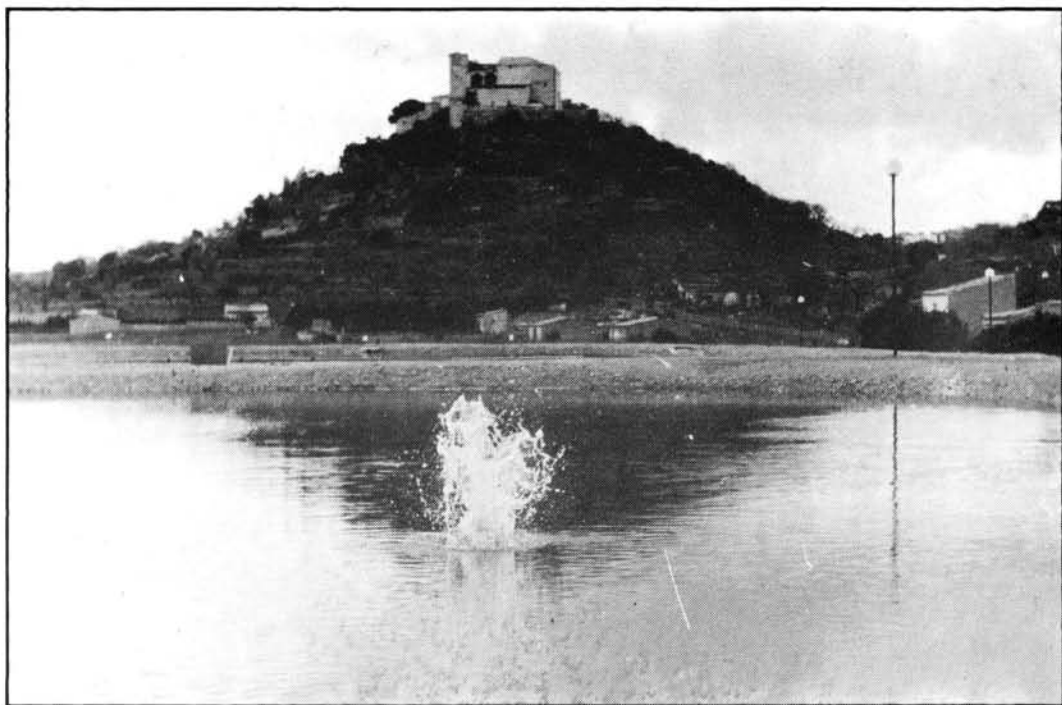
CASA CRISTOBAL I

PLAYA DE CANYAMEL

Es Racó

Els participants al concurs de Nadal fet a l'Institut tragueren partit de l'estació depuradora, basti recordar la de les set anneretes que es passejaven per un d'aquells vials. En aquesta foto, atribuïda a Marc Garau Llull, estudiant de tercer de BUP, a part de l'enfocament

adequat i d'una lluminositat més que acceptable hi intervé un element estrany i que el lector pot trobar difícil d'identificar. Es tracta d'un broll estrany d'aigua? Ho sembla, i a més d'aigua neta, com si una font hagués reventat per amunt amb tanta força com per foradar la bassa per baix i per alt.

No és això. L'autor tengué l'habilitat d'aconseguir l'efecte d'una pedra en el precís moment en què cau dins el bassiot. I la imatge que en resulta és clara i ben viva. Aquest punt de moviment destaca en l'escena i converteix la fotografia en una estampa dinàmica sempre dificultosa de detenir en la imatge.

ENDEVINETA

de Pere Xim

Solució a la darrera publicada:

El constipat

Ell és digne d'admirar
la seva intel·ligència,
amb molta paciència
se va sabre formar

fora anar a estudiar.
Ha aconseguit la ciència
en lo que ell sap crear.

Solució al proper número

Els Gorans

PIRIS & ESTELRICH

TORNAREM EL DIA 7/III